

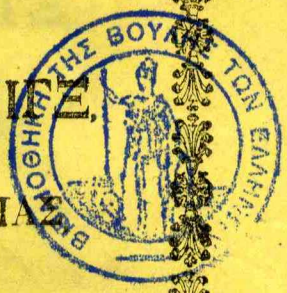
3-4/1840 X. Π.

Η

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΑΛΠΙΞ

ἢ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

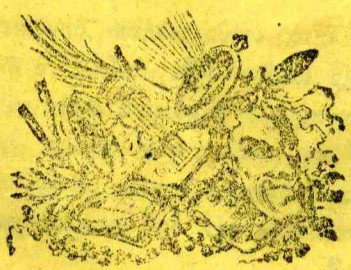
ΠΑΡΑ

Χ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΟΥ,
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΥ.

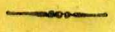
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Συνέχεια του Καπποδιστρίου κ τ λ. — Τά άλλα του Κ.
Εένου, — Σύντομη παρατηρήσεις προς την Κυβέρνησιν
ἥτις ἐπρόδωσε τὸν Ῥῆγα μας, — Συνέχεια του Θεάτρου,
— Τὸ ἀπεικόνισμα του Κ. Ζωγράφου, — Ὁ Αἰὼν καὶ
ἡ Ἄθηνά, — Ποικίλα, κ τ λ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΟΥ ΚΩΝΣΤ. ΚΑΣΤΟΡΧΗ.

1840

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΑΛΠΙΓΞ,

ἢ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ,

ΤΩΝ 1840.

— 000 —

Τιμὴ τῆς Συνδρομῆς.
 ἑτησίᾳ διὰ τοὺς ἐν τῇ πρωτ. ὁρ. 14.
 Διὰ τοὺς εἰς τὰς ἐπαρχίας „ 16.
 Διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους „ 20.

* Ὅταν γὰρ ἡδὺς τοῖς λόγοις,
 φρονῶν κακῶς πείθῃ τὸ πλῆθος τῆ
 πόλει κακὸν μέγα. ὅσοι θεὸς σὺν νῦν
 χρῆσά βούλευτ' αἰεὶ, κἂν μὴ πα-
 ραυτικὰ αὐθις εἴτι χροῆτιμοι πόλει.*

(Εὐρ. ὁρ. στχ. 898)

Ἀριθ. 3-4, ἔτος πρῶτον, τῇ 4, Ἰουνίου 1840.

Συνέχεια τοῦ Καπποδιστρίου καὶ τῶν ἐν τῇ
 Ὀθωμανικῇ ἐπικρατ. καὶ Δακίᾳ Ἑλλήνων!

Καὶ ἐνῶ διείποντο, καλῶς οὕτω καλλίστως τὰ
 πράγματα, ἐνῶ ὁ Ἕλληγν εἶχε πᾶσαν ἐλευθερίαν
 καὶ ἀνεξαρτησίαν, ἐνῶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπηκόων τοῦ
 κράτους ἡξῆκεν ἡμέραν παρ' ἡμέραν, καὶ ἡ ἀσφα-
 λῆς αὐτῶν διατήρησις μέχρι κεραίας ἐφυλάσσετο
 ἀπαράβατως, κηδευομένη ὑπὸ τὴν κραταίαν αἰγίδα

τοῦ νόμου. — Ἐλθούσης τῆς ἀντιβασιλείας, αὐτὴ φαίνεται, εἴτε δι' ἐπίδειξιν, εἴτε διότι ἐμελλε νὰ νὰ ἐξορίσθῃ τὰ φόβητρα αὐτῆς, τὸν Κωλέτην καὶ Μαυροκορδάτον, ἀπὸ τὴν φίλην των πατρίδα! ἐτεχνάσθη νὰ διασείσῃ τὴν περιέργειαν τοῦ κοινοῦ, μὲ τὴν εἰς τὴν Τουρκίαν σύστασιν προξενείων κ τλ. διὰ νὰ ἀποκαταστήσῃ τάχα τὸ πρᾶγμα γενικόν, — πρᾶξις ὅλος διόλου ἀντίθετος μὲ τὴν τότε ἐξωτερικὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων μας (α). — Ἡ δύνατο μὲν νὰ θεωρηθῇ τότε μόνον ἔννομος καὶ εἰλικρινής, ὅταν οἱ διορισθέντες ἦσαν μὲ προσωπικὴν ἰκανότητα, μὲ χαρακτῆρα ἀμέμπτου διαγωγῆς, καὶ μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἠθικὴν καὶ ἐξωτερικὴν ὑπόληψιν. — στοιχεῖν, εἰς ἃ, ἀπαρτίζεται ἅπασα ἡ πολιτικὴ βία, καὶ τὰ ὅποια ἀπαιτεῖ καὶ ὁ ἠθικός, καὶ ὁ φυσικὸς νόμος νὰ ὑπάρχωσιν εἰς κάθε ὑπάλληλον.

Ἀλλὰ χωρὶς νὰ εἰπώμεν ὅτι ἀπέναντι ὅλων τούτων ἱερῶν κανόνων, ἀλλὰ τῆς κακῆς τύχης τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ Ἑλλήνων, προΐστάμενος ὅλων τῶν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ καὶ Δακίᾳ Ἑλλ. Προξένων ὑποπροξένων κ λ π. ἢ νὰ εἰπώμεν καὶ τῶν 10 ἑκατομμυρίων ὁμογενῶν μας, διορίζεται ὁ Κ.

(α) Ἐννοοῦμεν τὰ ἐν τῇ Τουρκίᾳ

Ζωγράφος, ἄνθρωπος πάντῃ ἀναρμόδιος καὶ διὰ τὴν προσωπικὴν του ἰκανότητα, καὶ διὰ τὴν ἀσημόνητά του, καὶ ὅλως διόλου ἀτυχεῖς διὰ τὴν φυσικὰ του αἰσχίστα ἐλαττώματα, εἰς τὸ νὰ καθέξῃ τοιαύτην ὑψηλὴν θέσιν. Ἄνθρωπος, διὰ τὸν ὅποιον δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν τὸ κοινόν, ἢ καὶ πάντα ἄλλον, καὶ ν' ἀποδείξωμεν συγχρόνως, ὅτι οὐδέποτε ἐσκέφθη περὶ τῶν μελλόντων (ὡς ἀπαιτοῦσεν ἡ θέσις του) ἢ περὶ τῶν παρόντων συμφερόντων τῶν ὁμογενῶν μας, καὶ αὐτοῦ τοῦ Ὁρόνου! ὅτι οὐδέποτε ἐσυλλογίσθη, μὲ σύνεσιν τὴν κατάκρισιν τοῦ κοινοῦ, τὸ ὅποιον πᾶς ὑπουργὸς χρεωστεῖ νὰ σέβεται ὑπὲρ πᾶν ἄλλο, ὅτι οὐδέποτε ἤκουσε τὰ γοερά παράπονα τῶν πολυαριθμῶν ὁμογενῶν κατὰ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του ὑπάλληλων, καὶ μάλιστα τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Κ. Σακελλαρίου, — ὅτι οὐδέποτε εἶπεν, ὅτι ἀπὸ τὴν ἐδραν τὴν ὅποιαν κατέχω σήμερον ἐξήρηται ἡ τύχη, καὶ τὸ μέλλον ἀναριθμητῶν ὁμογενῶν, οἵτινες εθυσίασαν, δόξαν, πλοῦτη, ἀδελφοὺς, τέκνα, πατέρα, μητέρα, φίλους καὶ συγγενεῖς, διὰ νὰ ἀποκαταστήσωσι πατρίδα ἐλευθέραν καὶ νόμους εὐσεβεῖς.

Ἄλλὰ ἀντὶ ὅλων τούτων, ὁ ἀξιόπιστος Ζωγράφος! δὲν ἐλπίζομεν νὰ μᾶς ἀρνηθῇ, ὅτι δὲν ἐσέβετο τῆς σακκούλας του τὸ ΔΙΚΑΙΟΝ! καὶ κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' ὅσον τὸν εἶδαμεν διὰ μι-

ας νὰ παρουσιασθῆ εἰς τὸ κοινὸν πλοῦσις! ἐνῶ θεωρεῖτο πτωχός, ὡς καὶ τῶντι ἦτο τοιοῦτος.

Ὁ Κ. Ζωγ. διασκεδάζων, ἢ μᾶλλον δικαιολογῶν τὰς πράξεις τῶν ὑπαλλήλων του! ἔγινεν αἷτιος διαφορῶν κωμικῶν καὶ τραγικῶν δραμάτων, ἔγινεν αἷτιος ν' ἀποχωρισθῶσιν οἱ πλεῖστοι ὁμογενεῖς τῆς Ἑλλ. προστασίας (α) καὶ νὰ γίνωσιν ἐπαίται ἄλλης δυνάμεως, καὶ ν' ἀνοιχθῶσιν αἱ πρῶται αἰμοσταγεῖς σκηναὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας! Ὁ Κ. Ζωγ. μ' ὀλονότι, φέρει χαρακτῆρα φιλελευθέρου ἀνθρώπου, ὡς καὶ ἐφαίνετο τοιοῦτος, ἀπὸ τὰ κινήματά του, περὶ τὰ 32. ἢ 33. διαφέρει ὅμως πολὺ εἰς τὸ ἐσωτερικόν ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι τοιοῦτος ὡς τὸν ἀπέδειξαν αἱ πράξεις του καὶ τὰ ἔργα του! » ἀρχῆ, ἀνδρα δείκνυσι. « διότι τίς εἶναι ἐκεῖνος ὅστις θὰ μᾶς εἰπῆ, ὅτι ἐπράχθησαν τόσα μεγάλα ἀτοπήματα, τόσα τερατώδη ἐγκλήματα εἰς τὸν μεσαιῶνα, ὅσα ἐνεργήθησαν καὶ ἐπράχθησαν εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κ. Ζωγ. Ἕλληνας ὑπηκόους;

(α) εἶναι ἀνεξήγητος, μὰ τὴν ἀλήθειαν ἢ δυσαρτέκεια τῶν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ καὶ Δακίᾳ Ἑλλήνων ἐναντίον τῶν ὑποπρόξενων κτλ. περίπου τῶν 300. ἀπέρριψαν ἀπὸ πέρισι εἰς ἐφίτος τὴν Ἑλληνικὴν ὑπεράσπισιν, κατὰ τὰς ὁποίας ἔχομεν ἀναχεῖρας θετικωτάτας πληροφορίας!

ἐξορία (α) φυλακίσεις, ὕβρισμαὶ, ποιναί, διωγμοὶ, χαράτζια! κτλ. καὶ νομίζομεν ὅτι εἰς τὰς σελίδας τῆς παλαιᾶς καὶ νέας ἱστορίας μας δὲν ὑπάρχει ἰσορία, καὶ μετὰ τὴν ἐξορίαν κεραλικὴ ποινὴ ἄπαγε! τοῦτο θέλει μείνῃ μογαδικόν! πρὸς αἰώνιον ἀτιμοσύνην τῶν ὑποσκαπτόντων τὰ θέμεθλα τῆς νομοθεσίας μας! καὶ τὸν Ὁρόσιον! ἂς στρέψωμεν ὄθεν, διὰ μίαν στιγμὴν τὸν λόγον, εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ἐν Γαλατζίῳ τῆς Δακίας παρεπιδημούντων καὶ ἐγκατοικούντων ὁμογενῶν μας! καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θέλει φθάσωμεν εὐτυχῶς εἰς τὴν ἀπόδειξιν ὅλων τῶν ἀνωτέρω. κτλ.

Ἀλλὰ μᾶς εἶναι ἀδύνατον, καὶ τὸ ἐξομολογοῦμεθα εἰλικρινῶς, ὅτι λαμβάνοντες τὸν κάλαμον ἀνά

(α) εἰς τῶν ἐξορισθέντων ἐν Γαλατζίῳ εἶναι καὶ ὁ ἐξ Ἀργεῦς Π. Μακρὺς ἄνδρας τοῦ ἀγῶνος· διὰ τὸν ἵποπον ὠμίλησαν αἱ διαφοραὶ τοῦ κράτους καὶ ξέναι ἐφημερίδες, - ὅστις ἐξορισθεὶς ἀπὸ τὸν Ποθητὸν Ξένον Ἑλλ. ὑποπρόξενον συναινέσει τοῦ Κ. Σακελλαρίου, ἐλθὼν ἅμα εἰς τὴν Τουρκίαν ἔγινε σφάγιον τῆς λύσεως τινῶν κακούργων. ἡ κοινὴ φήμη εἶναι εἰς Γαλατζίον ὅτι ἡ κοταχθόνιος αὕτη δολοφονία εἶναι, ἀπονονημένης οὕτως εἰπεῖν πολιτικῆς σχέδιου, καὶ προμελέτης ἔργον!

Ἡμεῖς ὅμως ἐκθέτουμετες ἱστορικῶς τὴν τοιαύτην τερατώδη σκηνὴν!!! δὲν ἔχομεν σκοπὸν νὰ προσβάλλωμεν τὸν ἐντιμον χαρακτῆρα, καὶ τὴν εὐσυνειδήτου διαγωγὴν ἄπαγε! οὔτε τοῦ Κ. Ξένου Ποθητοῦ, οὔτε τοῦ Κ. Ζωγράφου, ἀλλ' οὔτε τινὸς τῶν συν-

χειρας διὰ νὰ ἐξιστορήσωμεν τὰς δυστυχίας, τῶν ἀδίκως δυστυχοῦν των ὁμογενῶν μας, νὰ μὴν ἐκχυ-
 0ῃ ἀπὸ τοῖς ὀφθαλμοῦς μας δάκρυ αἵματος! διότι
 τίς ἤκουσε! ὑποχρεώσεις, καὶ ὑποχρεώσεις σημαντι-
 κάς ἀνευ προηγουμένης ἐγγράφου ἀποφάσεως; τίς
 ἤκουσε δωρίματα, καὶ δασύματα ἀδρά, ἀνευ τινὸς
 λόγου; τίς ἤκουσεν ἐξορίας καὶ φυλακίσεις ἀνευ
 τινὸς ἐγκλήματος; τίς εἶδεν ἐπὶ τέλους πράκτορα
 ἀμαθῆ καὶ ἀγράμματον; καὶ τὸ χειρίστον πάντων
 ἀνθρώπων μεμψώμενον ὡς ἀσελγῆ παρὰ πάντων
 διὰ τὴν ὁποίαν ἤρπαζεν κλεπτικῶς πρὸ χρόνων ἐν
 μετρονυκτίῳ ἀπὸ τὸ Ἰσμάηλιον πρῶτην του θεῖαν!
 ἀλλὰ εἶναι καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα ἡ φιλοτιμία α) διότι εἴμε-
 0α Ἕλληνες δὲν μᾶς ἀφίνει νὰ ἐξιστορήσωμεν λε-
 πτομερῶς καὶ β) διότι ἀντὶ νὰ ὠφελήσωμεν, πιθα-
 νὸν νὰ βλάψωμεν ἐτι πλέον τὴν ἐξωτερικὴν ἠθι-
 κὴν ὑπόληψιν, τῶν καταμαστιζομένων ὁμογενῶν μας.

Συκοφαντικὴ ἀναίσχυντος! πλαστογραφίαι ἀσυ-

τροφη των (διότι πιθανὸν νὰ ἦναι ἄλλοι) ἢ ὁ φονεὺς ἔστιν ἀξίος
 τῆς τριακτῆς καταδίκης, ἀλλὰ νὰ γνωστοποιήσωμεν τὸ κοινὸν ὅποια
 ἐστὶν ἡ ἀσφάλεια τῶν ὁμογενῶν μας! καὶ πᾶς ἀλφὸς χρεωστῆς νὰ
 ἀπολογηθῆ· τὸ στάδιον τῆς δημοσιότητος μένει ἀνοιχτὸν διὰ τὸν
 καθένα, μάλιστα ἡμεῖς αὐτὸ, θάλομεν δεχθῆ εὐχαρίστως εἰς τὰς
 περιορισμένους καὶ στενὰς στάλας τοῦ Συγγράμματος; μὴ πᾶσαν οὐτι-
 νος, ἔπολιαν.

νεῖδητοι! ξεγυμνώσεις ληστρικαὶ καὶ τόσα ἄλλα,
 πάμπολλα φοικώδη καὶ τρομερὰ ἀδικήματα τὰ ὁποῖα
 δύναται νὰ καταπυκνώσῃ καὶ αὐτὴν τὴν ὄρσην
 τοῦ οὐρανοῦ!

Γαλάττιον ἔτος 1834.

ΑΠΟΛΕΙΞΙΣ ΠΡΩΤΗ,

ἢ

Τὰ ἄθλα τοῦ Κ. Π. Ξένου Ἑλλ. ὑποπροξένου.

Ἕλληνας τις Ἀργεῖος Ἄντ, Ἀνδρέας τοῦνομα, ἔμ-
 πορος καὶ ὑπαλιψέως ὄχι ὀλίγης εὐρισκόμενος εἰς
 Ματζίνιον τῆς Τουρκίας, ἐσυμφώνησε μὲ τὸν ἐν
 Ἰβραήλα τῆς Δακίης Δράκον Ἐμμικουήλ, (ἐξιδελ-
 φον τοῦ Κ. Π. Ξένου) διὰ νὰ ἀγοράσωσι ἐκ Μα-
 τζινίου ἄλευρον καὶ νὰ τὸν μεταπωλήσωσι μὲ ἀμοι-
 βαῖον ὠφέλος, ἢ ζημίαν: τί γίνετα;

Ὁ μὲν προβλέπει ἐκ Ματζινίου τὴν ῥηθεῖταν πο-
 σότητα ἀλεύρου καὶ ἐκπέμπει μέρος αὐτῆς εἰς τὸν
 ἐν Ἰβραήλα σύντροφόν του: οὗτος ὡς τίμιος ἔμ-
 πορος, πωλήσας τὸν ἄλευρον, δὲν φθάνει ὅτι δὲν
 ἐμβάζει τὰ χρήματα εἰς τὸν σύντροφόν του, (ὡς

ἦτον ἢ συμφωνία, ἀλλ' οὔτε καὶ τὸ πλοῖον) αὐτὸ ἐκ πέμει διὰ τὴν μεταβίβασιν τὸ ὑπόλοιπον; ὥστε ἐκτὴς κακῆς πίστεως τοῦ Δράκου Ἐμμανουήλ, ἐπρόκυψεν ἐπαισθητὴ ζῆμία, α) διότι ἐλαττώθη ἔκτοτε, ἢ τιμὴ τοῦ ἀλευρίου, καὶ β.) διὰ τὰ ὁποῖα ἐπρόκυψαν διαφορὰ περιστατικά· καὶ ἐνῶ ἔπρεπεν ὁ Τουρκοραγιάς Δρ. Ἐμ. νὰ παρασυρθῇ ἐνώπιον τῶν ἀρμόδιων ἀρχῶν διὰ τὴν δώσιν λόγον τῆς τοιαύτης πράξεώς του, ἀπεναντίας αὐτὸς οὔτος ἐνδύεται ἀπρεπῶς καὶ παρανόμως, ἐξ ἐνός τὸν χιτῶνα τοῦ Ἑλλήνου, ἐξ ἑτέρου τὸν τοῦ ἐνάγοντος καὶ ἐγκαλεῖ τὸν Ἀντ. Ἀνδρέα ὅχι εἰς τὴν ἀρμόδιον ἀρχὴν (ἣτις ἀναντιρρήτως ἦτο τὸ ἐν Ἱεραιλίαι ἐμποροδικεῖον) ἀλλὰ εἰς τὸν ἐξάδελφόν του Π. Ξένον, ὅστις παραβιάσας τοὺς ἐμπορικοὺς κανόνας, τὴν αὐτόθι ἐθιμοταξίαν, καὶ αὐτὰ τὰ χρέη τοῦ ὑποπροξένου, ἐκδίξει ἐντάλμα συλλήψεως κατὰ τοῦ Ἑλλήνου Ἀνδρέα, καὶ προσκαλεῖ τὸν Ἀγιάννη Μετζινίου νὰ συλλάβῃ αὐτόν, καὶ νὰ τὸν ἐπαναγάγῃ ὁσονούπω ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης του! ὁ Ἀγιάννης, πρόθυμος διὰ τὴν ἐκτελεῖν τοιαύτης φύσεως ἐντάλματα: συλλαμβάνει αὐθημερόν τὸν περὶ οὗ λόγος Ἀνδρέαν τὸν φυλακῶναι ἐν εἰρατῇ, σφραεῖ τὸ κατάστημά του, καὶ μετὰ παρέλευσιν τινῶν ἡμερῶν τὸν παραπέμπει ἀλυσσοδεμμένον ὡς νὰ ἦτο ληστής καὶ κακοῦργος ἐνώπιον τῆς ἐδρας τοῦ Κ. Ξένου.

Ἐλθόντος τοῦ Ἀντ. Ἀνδρέα τοιοῦτοτρόπως εἰς τὸ ὑγεινομεῖον Γαλαζίου, καὶ μαθόντες οἱ ὁμογενεῖς τὸ ἐξαισίον τοῦτο συμβάν, ἐπαρουσιάσθησαν πολλοὶ αὐτῶν εἰς τὸν Κ. Ξένον ὑποπρόξενον, καὶ ἤθελον μὰ τὴν ἀλήθειαν γενῆ τί περιπλέον... ἂν ὁ Κ. Ξ. δὲν ἐπροσποιεῖτο τὴν ἄγνοιαν ἐν ἐκείνῃ τῇ στιγμή τῆς ἀποστολῆς, καὶ τῆς τοιαύτης καταδίκης τοῦ Ἑλλήνου. Τούτου γενομένου ἐξεληθὼν ὁ Ἀντ. Ἀνδρέα μετὰ τὴν δεκαπενθήμερον ἐκκαθαρίσιν του τοῦ ὑγεινομεῖου, ἐσυστήθη ἐξ ἀμφοτέρων τῶν διαφερομένων μερῶν αἵρετοκρισία, διὰ τὴν θεωρήσιν καὶ ἀποφασίση εἰς τὴν περὶ οὗ πρόκειται ὑπόθεσιν, ἢ ἐπιτροπῇ, διαφωνήσασα ἐν μέρει εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, ἔλαβεν ὡς ἐπικριτὴν τῆς, ὄντινα, τῶν αὐτόθι τιμίων καὶ εὐυπολήπτων ἐμπόρων (οἷος ὁ Κ. Κωνστ. Σακουμάνος) λαβοῦσα δὲ καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ τρίτου, συμφώνως μὲ τὸς κανόνας τῆς αἵρετοκρισίας καὶ μὲ τὴν συνείδησίν της, ἐξέδωκεν ἀπόφασιν ὑπὲρ τοῦ Ἀντ. Ἀνδρέα, ἀποφαινομένη οὕτως... » ὅτι ὁ Δρ. Ἐμ. κακῶς προσήνεξε » τὸν Ἀντ. Ἀνδρέα, διότι ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τοὺς » λογαριασμοὺς καὶ... δὲν ἔχει κἀνέν δίκαιον, καὶ » γνωμοδοτοῦμεν ὑπὲρ τῆς καταστροφῆς τῆς κινή » θείσης κατὰ τοῦ Ἀ. Ἀνδρέα ἀγωγῆς, τοῦ Δρ. Ἐμμανουήλ... « διάτε τὰ ἐξόδα καὶ ζῆμίας τοῦ Ἀνδρέα, ἐπειδὴ δὲν ἀναφέρεται εἰς τὸ πληρεξούσιόν μας

να εξετάσωμεν καὶ ν' ἀποφασίσωμεν περὶ τούτων. ἵ. ἔναπόκειται εἰς τὸν ἴδιον, νὰ κινήσῃ ἐκ νέου ἀγωγὴν, καὶ νὰ καθυποχρεώτῃ τὸν ἀντιδικὸν του εἰς ταῦτα, διὰ τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς.

Κατὰ συνέπειαν τῆς τελεσιδικίου ταύτης ἀποφάσεως, ὁ Κ. Αντ. Ανδρέα, ἐγκαλεῖ τὸν ἀντιδικὸν του Δρ. Ἐμμανουὴλ ἕνεκα ἀποζημιώσεως καὶ λοιπῶν ἐνώπιον τοῦ Ἑλλ. ὑποπροξενείου, ἀλλ' ὁ ἀξιότιμος οὗτος ὑποπρόξενος, ὁ φίλος τῆς δικαιοσύνης! ὁ πιστὸς ἐργάτης τοῦ θρόνου! ἀπορρίπτει, δι' ἐνὸς μόνου ἀθεμίτου λόγου του τὴν αἴτησιν τοῦ Ἑλληνοσ Α. Α. καὶ διότι οὗτος ἐτόλμησε νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐπισημῶς ἐναντίον τῆς ὑφισταμένης εἰς αὐτὸν ἀδικίας! ἐναντίον τῆς στιγερᾶς παρανομίας! ἐναντίον τῆς παραβιάσεως τῶν καθεστῶ των· τί γίνετα; ἀντίικανοποίησεως, νέας ἀδικίας· συλλαμβάνεται ὁ Ἑλληνας παρὰ τοῦ Κ. Ἐένου καὶ ἀμέσως διευθύνεται » ἄρον, » εἰς τὴν φυλακὴν, ἐκτελεσθεΐσης τῆς τερατώδους ταύτης τιμωρίας τὸν ξεγυμνῶναι τοῦ Ἑλληνικοῦ διαδατηρίου καὶ ταῦτοχρόνως τὸν παραδίδει εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν ὡς δῆθεν στασιώδη καὶ ἀπειθῆ εἰς τοὺς νόμους! ἰδοὺ ποῖος ὁ ὑποπρόξενος Κ. Π. Ἐένος, ἰδοὺ ὅποια ἡ δικαιοσύνη του πρὸς τοὺς Ἑλληνας· καὶ ἰδοὺ ὅποια ἐστὶ ἡ ἀντάμοιψις τῶν τῶσων θουσιῶν τοῦ Ἑλληνοσ ὑπὲρ τοῦ νόμου καὶ τῆς πατρίδος! ἀλλὰ τοιαῦτα παρηγόμησε καὶ παρανομεῖ πολλά.

Ἄς εἰπῇ λοιπὸν τώρα, ὁ τόσα καὶ τόσα παθῶν καὶ ὑπερμολήσας Ἑλληνας. διὰ τὴν τιμὴν, τὴν ἐλευθερίαν, καὶ αὐτονομίαν του! ἂν δύναται νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τῶν τοιούτων τὰς χεῖρας τὰ πλέον πολυτιμώτερα διαυτὸν, τὰ ὅποια ὁ ἴδιος δι' αἵματος ἐξηγόρασεν! Χάρις εἰς τὴν Χριστιανικωτάτην ἀρχὴν τῆς Μολδαβίας· ἥτις ὄχι μόνον δὲν ἐκαταδέχθη νὰ βλάβῃ εἰς τὸ παραμικρὸν τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος Ἑλληνας, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸν ἐνεθάβρυνε μὲ τὸ παράδειγμα τῆς φιλοξενικῆς τῆς προστασίας. Ἄγκαλὰ τοιαύτης φύσεως ἀτοπήματα διέτρεξαν καὶ ἀκολουθοῦν πολλὰ τὰ ὅποια ἔγιναν διὰ διαφόρων ἀναφορῶν πρὸ πολλοῦ γνωστὰ εἰς τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ Γεν. Ἑλλ. πρόξενον, ἐπίσης εἰς τὸν προκομμένον μας Ζωγράφον » ἀλλὰ καὶ οὐκ ἦν φωνή, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις » καὶ τὰ ὅποια παρατρέχει ἤδη ὁ κάλαμός μας, νομίζοντες ὅτι ἡ σντομωτάτη ταύτη ἔκθεσις, καὶ τὸ παράδειγμα τῆς ἐξορίας καὶ δολοφονίας τοῦ Ἑλληνοσ Π. μακρῆ εἶναι ἱκανὰ νὰ φωτίσωσι τὴν Σ. ἡμῶν Κυβέρνησιν περὶ τῶν λοιπῶν.

ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΟ-
ΚΡΑΤΙΚΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΗΤΙΣ ΕΠΡΟΔΟΣΕ ΤΟΝ
ΡΗΓΑΝ ΜΑΣ ΤΟΝ ΦΑΙΡΡΑΙΟΝ.

Αγαλλὰ και νὰ ἦτο περιττόν, ἢ νὰ εἴπωμεν ἀσυ-
χρόητον τοῦ νὰ γράφῃ φιλελευθέρος Ἕλλην! πρὸς ἀρι-
στοκρατικὴν κυβερνήσιν, ἥτις φανερά, φανερά, ἐφάνη
ὄχι ἐχθρὸς ἐνὸς μίνου ἔθνους! ἀλλὰ ἐχθρὸς ἐν γένει
ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος, ἐχθρὸς τῆς θρησκείας τῆς ὁποίας
καυχᾶται ὅτι προσβάσει, ὑβριστὴς τῆς τῶν ἄλλων τιμῆς
κατὰχθόνιος, καὶ φίλος στενὸς τῆς ἐχθρικωτέρας καὶ
ἀδικωτέρας Μωαμεθανικῆς φυλῆς! ἡμεῖς μὲ ὅλα ταῦτα,
παραβλέποντες εἰς μίαν στιγμὴν, ὅσα συνέβησαν μέχρι τοῦδε
τραγικᾶτε καὶ κωμικᾶ, ῥαδιούργα καὶ ἐπίβουλα, δόλια
καὶ ἀμυσταγῆ, ἀποτρόπαια καὶ κατὰχθόνια, ἀσυνείδητα
καὶ δυσσεβῆ καὶ τ.λ. ὄχι βίβαια ἀπὸ χριστιανικῆν καρ-
δίαν, ἀλλὰ ἀπ' ἀντίχριστον καὶ σατανικὴν, ἀπὸ βδελυ-
ρᾶν καὶ ἀκάθαρτον, ἐρχόμεθα μὲ τὸ θάρρος τοῦ Ἕλληνας!
ὡς τέκνα τῶν πρωταθλητῶν τῆς Πελοποννήσου! ἐνθου-
μούμενοι πάντοτε τὸ πικρὸν ἀλλ' ἐνδιξὸν ποτήριον τοῦ πο-
λέμου, τὰς κατὰδιώξεις καὶ κυνιγήσεις τοῦ Αἰγυπτίου,
ἀπὸ ὄρου, εἰς ὄρος, καὶ ἀπὸ δάσος, εἰς δάσος, ὑψώνοντες
πανταχόθεν τὴν Ἰσραὴν τοῦ Χριστοῦ Σημαίην! πολεμοῦντες
καὶ πολεμούμενοι σπαράττοντες τυράννους καὶ ἐπίβουλεύο-
μενοι, διεδικεύοντες καὶ τυραννοῦμενοι, σκληρίζοντες τὴν

φωνὴν τῆς ἐλευθερίας! καὶ κερκυνοβολουμένοι ἀπὸ τὰ
μικροῖνα τοῦ Ἄρεως βέλη! ἐρχόμεθα, ὦ ὑψηλὴ κυβερνήσις!
Ὅχι διὰ τῶν ὄπλων! διότι ἡμεῖς θὰ γνωμοδοτήσωμεν ἀπο-
λοούτως ὅτι ὄπλα νὰ μὴν ὑπάρχωσι παντελῶς εἰς τὸν
Κόσμον, μῆτε διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν τριῶν συμμάχων
Μ. Μ. δυνάμεων! δηλ. τῆς τε Ἀγγλίας, Γαλλίας, καὶ Ῥωσ-
σίας, διότι ἡμεῖς δὲν ἀνήκομεν εἰς καμμίαν ἀπὸ αὐτὰς μῆτε
πολιτικῶς, διότι δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἔχωμεν ληψιδοσίαις
μὲ τὸν Κ. Διοικητὴν, (α) καὶ τράβαλλα ἀπὸ τοῦς Εἰ-
σαγγελεῖς μας! οἵτινες κατέσχον τὸ πρῶτον φύλλον τῆς
Φωνῆς τῆς Ἐλευθερίας, καὶ συλλογούντι ἐνα μῆ-
να περίου, ἀνὴ πρῆπῃ νὰ τὴν πύξωσιν εἰς τὰ σπύραγα-
νάτης, ἢ ὄχι. Ἐρχόμεθα λέγομεν ὡς τέκνα τῆς Πελοπον-
νήσου καὶ ὡς ὑπήκοοι τοῦ Ὁλοῦς! εἰς τὸν ὅποιον καὶ μί-
νον ἀνήκομεν νὰ σῆς ζητήσωμεν λόγον διὰ τὸν Ῥήγαν μας
τὸν Φεῤῥαῖον (β) τὸν ἐπίου, ἔσυρε φεῦ!!! εἰς τὸ μακαλ-
λεῖον ἢ αἰσχρὰ ἀυθιχεσία διὰ τῆς ἀπανθρώπου προδοσίας.

(α) Ὁ Αἰών λέγει εἰς τὰ ἐν τῶν φύλλων του, ὅτι ὁ Διοικητὴς τὸν ζῆτει
500 - 600, ὄρ. διὰ πρῶστῃμου οὔτος δε ἀποκρίνεται ὅτι δὲν ἔχει
νὰ τὸν πληρώτῃ διότι δὲν ὑπέγραψεν πόλιτικῶν σίτου ἢ κριθῆς, εἰμεθα
συμφωνάτατοι μὲ τὸν Αἰῶνα.

(β) Πᾶς Ἕλλην γνώσκει καλῶς ἀπὸ τῆν ἱστορικὴν τὴν κυβερνητικὴν
ἥτις ἐπρόδοσε τὸν Ῥήγαν μας ἡμεῖς ὁμοῦ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναφέ-
ρωμεν ῥητῶς τὸν χρυσὸν τῆς ὀνομα φοβούμενοι μήπως ὁ Κ. ἀντιπρο-
σωπὸς τῆς ἐξαγριωθῆ ἑναντίον μας, ἐκθέττοντας, μίαν τοιαύτην ἀλη-
θεστάτην ἀλήθειαν καὶ ἐκτοξεύσῃ τὰ ἐχθρικᾶτου βέλη κατ' αὐτῆς τῆς

Ἀλλὰ προχωρήσαντες, ἕως ἐδῶ καλὸν καὶ πρόσφορον νομίζομεν ν' ἀφίσωμεν τὰ γενικὰ καὶ νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὸν εὐρεθέστερον στάδιον τῆς μερικεύσεως δηλ. εἰς τὸν καταθλιβόντα τὴν ἀνθρωπότητα δηλ. προθυπουργὸν σας, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θέλει διασωθῶμεν ἀβλαβεῖς ἀπὸ τὰς παγίδας τῆς ἀδικίας τῆς ὁποίας ὑπηρετές εἰσιν οἱ Ἄνυτοι καὶ οἱ Μέλητοι!

φωνῆς τῆς ἐλευθερίας, ἥτις κακῆ τύχη, εἶχε συνευταφισθῆ ἀπὸ τοῦ Α. . . πρὸ 52, σχεδὸν ἐτῶν, ὁμοῦ μὲ τὸν αἰόδημον Ῥήγαν μας, καὶ ἡ ὁποία θεία συνάρσει ἀναγεννᾶται σήμερον εἰς αὐτὴν τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ὀδωνος! εἰς τὰς ποιῆ δεδοξαμένους, καὶ τόρα βασιρομολυσμένους Ἀθήνας. μ' ὀλαταῦτα καὶ τόρα τίς ἐγγυᾶται τὴν καταδιώξιν μας ἐκθέττοντας τοιοῦτον ἐθνικὸν θέμα; μάλιστα ὅταν βλέπῃ ν' ἀποδοκιμάζεται ὅλη Ἑλληνικῆς θεατρικῆς παραστάσεως καὶ πολλῶν δὲ μᾶλλον ἢ τοῦ Ῥήγα, ὅστις ἤνοιξε πρῶτος τὴν θύραν τῆς ἐλευθερίας μας μὲ τὸ πσλυτιμώτερον τῆς ζωῆς του! ,, οὐαί! καὶ πύλαι ἁδου κατισχύσουσι! ,, καὶ τίς εἶναι ἄραγε! ὁ ἀποδοκιμάζων τὴν ὕμνον ταύτην δὲν εἶναι οὔτε Ἕλληνας! οὔτε ἡ κυβέρνησις! οὔτε ὁ διοικητής! ἄπαγε! ἀλλὰ τίς εἶναι; ναπικὴ μάλιστα ἢ γραμματικίδια τοῦ Αὐγουστίνου τὰ ὅποια συνεζυμώθησαν (κακῆ τύχη) εἰς Βιένναν τῆς Αὐστρίας, μὲ τὴν κακοήθειαν καὶ διαφθοράν, μὲ τὸν ἀπολυτισμὸν καὶ τὸν ζυγὸν εἰς τὸν τράχηλόν των, καὶ τελευταῖον μὲ τὸ ὄνειδος τῆς προδοσίας . . . καὶ τί ζητοῦσι τὰ ἄχθη ταῦτα εἰς τὴν Ἑλλάδα; ἀναντιρρήτως νὰ σπεῖρωσι τὸν σπόρον τῆς κακεντρέχειας των καὶ νὰ μᾶς εἰσαξῶσιν τὸν ἀπολυτισμὸν των καὶ τὴν κατασκοπίαν των 1831-32, ὅθεν δυνάμεθα νὰ κηρύξωμεν Στενωριὰ τῆ φωνῆ, ὅτι ἀπὸ τὰ τοιαύτης φύσεως σκανδαλώδη ὄργανα! ἐδολφονήθη ὁ περιφανέστερος

Ἐντεῦθα πρὸ τοῦ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ μέγα τοῦ σκοποῦ μας ἐπιχειρήμα εἰς τὸ θεῖον τῆς τελειότητος ἔργον, εἰς τὴν ἐντελῆ τῶν ιδεῶν μας ἔκφρασιν, νομίζομεν χρὸς νὰ ἀποδείξωμεν, -- διὰ τῆς ἱστορίας τὰς χαριτοδρῦτους ἀρετὰς τοῦ Ἑλλήνος, τὴν ἀρχαίαν εὐκλειαν τῆς πατρίδος του, τὰς τεχνικὰς θεωρίας, καὶ συστηματικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ καὶ φιλολογικὰ συγγράμματα; . .

Βλαστὸς τοῦ Θ. Καλοκορτώνη, καὶ ἔλαβεν καιρὸν ὁ Ἰβραχὴμ νὰ πορεύη σχεδὸν τὴν Ἑλλάδα! διότι ἂν ἐπὶ Ἰβραχὴμ ἤθελε ἔρ ὁ Πάνος Θ. Καλοκορτώνης καὶ ἂν δὲ ἤθελεν ἦτον φυλακισμένοι οἱ προμαχῶνες τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ κάθυρα κατώγια τῆς Ἰδρας, ἀναντιρρήτως ὁ Ἰβραχὴμ δὲν ἤθελε προχωρήσῃ . . . τοιοῦτου εἶδους ὀλετήρες δέφθειρον τὴν εὐσυνειδησίαν καὶ ἀγχινουστάτην ἰσχυρῆσαν τοῦ ἀτυχῆ Καποδιστρίου, καὶ τὸν ἠνάγκασεν νὰ καταστρέψῃ βουλὴν νὰ κατεδαφίσῃ σχολεῖα, νὰ εἰσαῖρῃ τὴν κατασκοπίαν τὸ πλέον ἐξωλέστερον καὶ ἐπικονεῖστον κακὸν εἰς πᾶν ἔθνος! νὰ συνάξῃ ἡ ἀπὸ τῆς ἀντεθνησμοῦ του τοὺς ὀλετήρας τῆς γῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθὼς τὸ κάρμα, συνάγει τὰ ὄρνεα καὶ τοὺς κότερας ἐπανωθέου καὶ τέλος νὰ λάβῃ ὡς αἰχμαλώτους τοὺς ἥρωας Μαρομηχάλας, καὶ νὰ τοὺς φυλακίσῃ εἰς τὰς καταβάθρας τοῦ παλαμίδου καὶ καστελίου διότι ἐζήτησαν τὴν πρῶτον τοῦ πολέμου, διότι ἐφρόνουν διὰ τὴν ἔκτασιν τῶν ὀρίων! καὶ διότι ἐθρήνησαν τὴν προδοσίαν τῆς Γραμπούσας κτλ. (ἀγκαλὰ ἡ εὐγνωμοσύνη αὕτη χρεωστεῖται γενικῶς ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἕλληνας εἰς τὸν Κ. Ἀναγ. . . ὅστις διὰ νὰ φανῇ πιστὸς λάτρης εἰς τὸν κύριόν του, μὲ ἄλλα; λίξετε διὰ νὰ τοῦ σκάψῃ τὸν τάφον του συνέλαβεν

Και ταῦτα πάντα τῆς ὑψηλῆς παιδείας μαθήματα κτλ. Ἡ ἱστορία διδάσκει καὶ βεβαιώνει, ὅτι οἰκοδόμος ὄλων αὐτῶν ὑπῆρξε. ποτὲ ὁ Ἕλληνας ἐξ οὗ καὶ ἐλπίζεται καὶ ἐξήρηται τὸ μέγα, λαμπρὸν, τὸ θαυμαστὸν, τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν οἰκοδόμημα, ὅτι τοῦ Ἕλληνας ἡ πατρίδα

τὸν Μαυρομιχάλην εἰς πύργον καὶ . . .) νὰ ἐξορίσῃ τοὺς φιλελευθέρους τῶν πολιτῶν εἰς Ἰδραν, καὶ νὰ φέρῃ εἰς ὑπόνοιαν ἱεροσυλίας τὸν ἀμύλλον Μιαούλη διὰ νὰ πυρποίση τὸν στόλον τῆς Ἑλλάδος! καὶ νὰ βιάσῃ ἐπιπέλους τοὺς νέους Ἀρμόδιους καὶ Αριστογείτονας! νὰ κωκυστρεψῶσι τοὺς δεσμούς τῆς ταλαντευομένης αὐτῶν πατρίδος μὲ τὸν ἀφανισμόν τοῦ τυραννίτου! καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων! ἀφῆλτες παράδειγμα ἔνδοξοι εἰς τοὺς μεταγενετέρους των! τοιοῦτοι εἶναι οἱ ψευδομάρτυρες τοῦ γένους! καὶ εἰ διάβολοι τοῦ ἀτυχοῦς Καίρη! τοιοῦτοι εἶναι οἱ ποτίταντες τὸν Κατσάκου τὴν χολόρριαν! τὸν φίλον ὄλων τῶν Ἑλλήνων, ἡ τὴν βακτηρίαν τῆς Μαυρομιχαιϊκῆς οἰκογενείας, καὶ τοιοῦτοι τέλος πάντων εἶναι οἱ ἀνοίξαντες τὰς αἰματταγεῖς σαυὰς τῶν ἐμφυλίων πολέμων! καὶ οἱ προδόσαντες τὸν Ῥάγαν μας! αὐτοὶ ἴσως ζητήτωσι ἤδη νὰ φέρωσι καὶ ἡμεῖς, διότι ἐκροάτημεν ὡς Ἕλληνας τὴν φυσικωτάτην ταύτην ἀλήθειαν, ἐνώπιον τῶν Ἰουδαίων τῆς νοτίου πλευρᾶς ἄμποτε! τὸ δεχόμεθα καὶ τοὺς βεβαιώομεν ὅτι ἡ συζήτησις αὕτη θέλει εἶθαι ἐροτῶν ἐροτῆ, καὶ πανύγρησις πανυγήσεων, ἡ πανυγηρικωτάτη ταύτη συζήτησις λέγομεν θέλει ἀποδείξῃ τίνες ἀνέκθην ἀρνήθησαν τὰ καταθληπτικὰ ὄργανα καὶ οἱ ὀλητῆρες τῆς πατρίδος! τοῦτο το λέγομεν εὐλικρινῶς, καὶ τοὺς ὀρκίζομεθα εἰς τὸν μάρτυρα τοῦ τύπου τῶν Σοφικάνεπουλου!

ἐγέννησε τοὺς μεγαλητέρους τῆς ἀρχαιότητος καὶ ποιητάς, καὶ φιλοσόφους, καὶ ῥήτορας, καὶ τοὺς ἐνδοξότερους διὰ τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος των ἄνδρας: ὅτι ἐθεοποίησε τὴν ἀρετὴν καὶ ἐλάτρευσε τὴν Σοφίαν, — ὅτι διέχυσε τὰς ὑψηλὰς τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας ἀκτίνας, καὶ ἐλάλησε τῶν μουσῶν καὶ χαρίτων τὴν γλῶσσαν, ἕως τὰς ἐρήμους τῆς Ἀφρικῆς, καὶ ἀπὸ τὰ πέρατα τῶν Ἰνδῶν ἕως εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν ὠκεανόν, — ὅτι εἰς τὸ κοινὸν τῆς παιδείας ναυάγειον, διέσωσε τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα λείψανα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀνυψοῦται σήμερον, τὸ μέγα, τὸ λαμπρὸν, τὸ θαυμαστὸν τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν οἰκοδόμημα: ὅτι διὰ τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος του, τῆς φιλότατης τοῦ Ἑλλάδος ἠνοιξε τὸ ἐνδοξότερον τοῦ πολέμου στάδιον μὲ τὰς τρεῖς βαρβάρους δυνάμεις τῆς τε Ἰπείρου, τῆς Ἀφρικῆς, καὶ Ἀσίας, καὶ κινδυνεύσας τὸν κάλλιστον καὶ ἀξιολογώτατον κίνδυνον ἀνεκτήσατο δι' αἵματος τὴν εὐδαιμονίαν του καὶ ἀπέδειξεν ἐμπράκτως ἐνώπιον ὅλης τῆς Εὐρώπης ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ βασιλεύῃ καὶ σοφία, καὶ ἀρετὴ, καὶ ἐλευθερία. Ὅτι εἰς τὴν κρισημοτάτην περίσασιν ἐλθευθερῶσε καὶ αὐτὴν τὴν Αὐσίαν . . . τοῦ κινδύνου εἰς ἐποχὴν μάλις καθ' ἣν ἐπαπειλεῖτο ὁ παντελής ἐξαφανισμός αὐτῆς ἀπὸ τὰ καταστροφικὰ τόξα τῶν Μουσουλμάνων: καὶ, κύριε, ἡ Αὐσρία ἤθελεν εἶθαι σήμερον ὁ σοφὸς καθηγητῆς καὶ διδάσκαλος ἀπάσης τῆς Εὐρώπης, ἂν τὰ φῶτα τὰ ὁποῖα ἔλαβεν παρὰ τοῖς λησιν ἤθελεν τὰ ἐνώσῃ μὲ τὴν ἀρετὴν καὶ ἐλευθερίαν: τότε καὶ τὸ τοῦ Ἕλληνας σέβας ἤθελεν εἶθαι ἀνώτερον τῆς ἀποστροφῆς τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ ἔχη ἀκούων

την καταπίεσιν τῆς ἐλευθεροτυπίας ἢ τὴν ἀφῆρσιν ὀλίγον κατ'ὀλίγον, τῆς ψυχῆς τοῦ λαοῦ: τὰς ἐξοστρακίσεις τῶν φιλελευθέρων καθηγητῶν· τὰς φιλακίσεις καὶ Γκιλοτομίσεις τῶν ἐνδοξοτέρων ἡρώων, τὰς σταυρώσεις τῶν δημοσιογράφων, τὰς μυστικὰς ἀστυνομίας, τὰς κρυφοκατασκοπεύσεις εἰς τὴν θύραν καὶ εἰς τὸ παράθυρον τοῦ ιδιώτου, τὰς κατεδαφίσεις τῶν ὄρφανοτροφείων, καὶ σχολείων, τὴν ἐγκαθίδρυσιν συστηματικῶς, δηλ. μὲ λόγον πολιτικὸν καταχθονίων θεάτρων: Τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν δικηγόρων καὶ ἐνγένει τὰς διαφόρους στιγερὰς μαστιγώσεις καὶ κακοθητείας ἀπὸ τὰς ὁποίας καταθλίβεται ὅλον τὸ Ὑμ. ἔθνος!

Κύριε Μετερνίχα! ἐντεῦθεν δὲν πρόκειται λόγος νὰ ἐξελέγξωμεν μόνον τὴν Ὑμ. Κυβέρνησιν διὰ τὸν ὅποιον διαχειρίζεται τρόπον τοῦς πολίτας τῆς, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν Ἕλληνα ἥτις εἶναι ὁμοίφρονος μὲ αὐτὴν: ὄχι μάλιστα οὐδόλως δὲν συνελάβαμεν τοιαύτην ιδέαν, καὶ ἀντις ἤθελεν ιδεασθῆ τοῦτο μόνον θέλει μᾶς ἀδικήσει τὰ μέγιστα! δὲν ἐλάβαμεν τοιαύτην ιδέαν περὶ τῆς κυβερνήσεώς σας! διότι ἡμεῖς ἀπεναντίας γνωρίζομεν κάλλιστα ὅτι σὺ αὐτὸς περὶ τὰ 1837, ἐγνωμοδότησες καὶ ὑπέγραψες ἰδίως χερσὶ καὶ πόδεσι, » ὅτι διὰ νὰ ἔχωμεν πάντοτε τὸν λαὸν » ἀλυσσοδεμένον πρέπει νὰ τοῦ σφίγξωμεν τὸν ζυγὸν ἔτι » μᾶλλον, πρέπει νὰ τοῦ ἐπιβαρύνωμεν τὰ δασήματα, πρὲ » πει νὰ καταστρέψωμεν, ἀπὸ ὅλας τὰς ἐπαρχίας του » τὰ σχολεῖα καὶ γυμνάσια, καὶ τέλος νὰ περιορίσωμεν » τοὺς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ Γυμνασιάρχας καὶ καθηγητὰς νὰ

» περιστρέφουν τὰς διδασκαλίας αὐτῶν εἰς μόνην τὴν κατὰ » λέξιν ἀπλὴν ἐξήγησιν τοῦ μαθήματος χωρὶς νὰ ἔμπορουν » νὰ ἐκθέσωσι παντελῶς τὸ νόημα τοῦ μαθήματος τῶν εἰς » τὰς παρὰδύσεις: διότι τὸ νόημα καὶ τὴν γλῶσσαν ἐμμου- » σως στολίζει, καὶ τὰ δυσκατάληπτα εἰν τὸν μαθητὴν κατα- » ληπτὰ παριστάνει, καὶ τὴν ἐλευθέραν καρδίαν εἰς τὸν » οὐρανὸν ἀνυψώνει. » ὥστε κύριε, ἐκ τῆς μικράς μας ταύ- » τος ἐν παρόδῳ σημειώσεως, δύνασαι νὰ συμπεράνης εὐστό- » χως, ὅτι γνωρίζομεν τὰ κατ'ορθώματά σου, γνωρίζομεν τὴν » ἀθρότητά σου, ἐπίσης γνωρίζομεν ὅτι ἐπιθυμοῦμε νὰ ἀρ- » χῆς ὡς . . . ἢ μᾶλλον νὰ σκληραγωγῆς καὶ νὰ καταθλί- » βῃς τὴν βεβρυμένην ἀπὸ τὰς κακώσεις τοῦ ἀκορανίου » ἀνθρωπότητα μὲ τῆς δολίας πολιτικῆς τὸ δίκαιον: καὶ » βλέπομεν ὅτι δὲν συμφωνοῦν παντάπασιν τὰ αἰσθημάτά » σου, μετὰ τοῦ Ἑλλήνος, διότι εἰς τὴν Ἑλλάδα ζητήσας » δήμιον ὁ συντοπήτης σου! Κ. Ἀρμυτσπεργίης, ὅστις μᾶς » ἄρπαξεν κατὰ τὸν Σοφιανόπουλον καὶ πολλοὺς ἄλλους, » 5, ἑκατομμύρια κλεπτικῶς ἀπὸ τὸ πτωχὸν μας ταμεῖον! » τὸ ὅποιον ἐκατήνησεν ἤδη νὰ μὴν ᾔναι εἰς κατάστασιν » νὰ κτίσῃ ἐν πανεπιστήμιον, ἀλλὰ ζητεῖ ἐλεημοσύνην » ἀπὸ τὸν μὲν, καὶ ἀπὸ τὸν δὲ, καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβα- » ρίας δὲν συνεισέφερεν οὐδὲ λεπτὸν εἰς τὰς αἰτήσεις μας, » ἐπτοχάσθη τάχα: ὅτι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων δὲν θὰ δυ- » νηθῆ νὰ κτήσῃ πανεπιστήμιον καλῆτερον χιλιάκις ἀπὸ τὸ τοῦ » Λουδοβίκου ἀνευ . . . ἐνῶ οἱ πιστοὶ τοῦ Βαβαρέζου ἀνηλίκου » ὄντος τοῦ Ὁθωνος! μᾶς ἐσκούπησαν τὸς ἀκίς τὸ πτωχὸν μας » ταμεῖον! δυσυχῆσας τὸν Ἑλλ. λαὸν ὥστις δὲν δύναται νὰ ἐχῇ

σήμερον οὐδεμίαν ἐκκλησίαν διὰ νὰ λειτουργῆται ὁ Ἕλλη-
νικός λαός, καὶ νὰ δέχεται εἰς τὰς ἐπίσημους τελετὰς καὶ
πανηγύρεις τὸν βασιλέα του! ἐνῶ οἱ ὁ μωρησιακοὶ σου Λου-
θηροκαλίνοι ἐτοιμάζονται νὰ κτίσωσι καὶ νέαν ἐκκλησίαν
(α)εἰς αὐτὴν τὴν αἰοδιμον πόλιν τῶν Ἀθηνῶν τὴν ἐλευθερω-
θεῖσαν μὲ τὰ αἶματτα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, πλείον τῆς
κατεδαφισμένης ἐκ θεμελίων, καὶ ἐρημομένης ἀγίας Σ. . .
λαμράν καὶ πολυξοδὸν εἰς τὴν ὁποίαν πιθανὸν ὅτι θὰ ἐκ-
κλησιάσεται καὶ ὁ . . . τῶν Ἑλλήνων, — ζητήσας λέγομεν
Δήμιον ὁ συντοπότης σου· Κ. Ἀρμυσπεργής· διὰ νὰ κα-
ρατομήσῃ εἰς τὴν Γκιλοτίναν τῶν Φράγγων τὸν ποτὲ ἀρ-
χιστράτηγον τῆς Ἑλλάδος, καὶ τότε τίποτε· ἴσως φάνε-
ται δι' ἀμοιβὴν τῶν κατὰ καιροὺς θυσιῶν του· δὲν ἠδυνήθη νὰ
εὗρῃ τοιοῦτον ὁλετῆρα εἰς τὴν Ἑλλάδα· καὶ ἠναγκάσθη
ὁ καλὸς οὗτος προθυπουργός, νὰ γράψῃ εἰς Βαβαρίαν διὰ
νὰ ἔλθῃ ἕνας ἀπὸ τοὺς συναδελφούς του διὰ τὸν ὁποῖον
Κύριος εἶδεν ὁ πόσα καὶ πόσα ἐξοδεύθησαν!
ἀπὸ τὸ πτωχὸν μας ταμεῖον, ἐνῶ εἰς τὴν Γερμανίαν λέγομεν
εὐρίσκει τις ἀναριθμήτους τοιοῦτους μπόγρους!!!

(1) Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Λουθηροκαλίτου ἐταιρί-
ας (ὁποιοὶδήποτε καὶ ἂν ᾧσι) νὰ μὴν δυσαρεστήθου ἐναντίον μας· διότι
ἡμεῖς ἐκθίτοντες τὰ κατορθωμάτων δὲν εἴμεθα καὶ τῆς γνώμης τοῦ
νὰ μὴν κτίσῃ ἐκκλησίαν, μάλιστα ἀντὶ μιᾶς ἠθέλαμεν τοὺς εἰπεῖν νὰ
κτίσωσι δέκα μὲ τὴν παρατήρησιν ὅμως ὅτι ἡ ὀρθοκεία τῆς Ανατολι-
κῆς ἐκκλησίας εἶναι ῥιζομένη εἰς τὰς πλείον θεμελιώδεις βάσεις καὶ τὴν
ὁποῖαν δὲν δύναται νὰ μετακαλύψῃ καμμία πανουργία πολιτικῆ, μὲ
ἄσκα καὶ ἂν ἤθελεν μεταχειρισθῆ ὁλίγα μέσα!.

Ἐκ τοῦ των συνάγεται ὅτι ὅσα ἀναφέρει ἡ ἱστορία περὶ
ἡμῶν διὰ τὸν Ῥήγαν μας, εἶναι συνωδευμένα μὲ τὴν
ἀπόδειξιν τῆς πραγματικότητος τῆς ἀληθείας, καὶ δὲν
υπάρχει ὁ παραμικρὸς μῶμος ἐναντίον σου, πλὴν ὁ Ῥήγας
Ζῆ, καὶ θέλει Ζῆ, εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα διὰ τῆς ἀρε-
τῆς του, διὰ τοῦ πατριωτισμοῦ του τοῦ ἀγίου, διὰ τῶν
φιλελευθέρων αἰσθημάτων του, Ζῆ ἐστεμμένος μὲ τὰς δά-
φνας τῆς νίκης καὶ δόξης· διότι πρῶτος αὐτὸς ἠνοιξεν τὰς
θύρας τῆς ἐλευθερίας ἐνὸς κατατμημένου ἔθνους! Τὸ δὲ
Ἰμ. δούλον ἔθνος καὶ Ἰῶν εἶναι ἀποθραμμένον· καὶ . . . θέ-
λει παρακολοθεῖ αὐτὸ αἰώνιον αἶσχος καὶ ἀτιμία —
διότι σροσῆγαγεν ἐπιβούλως εἰς τὴν ἀγ' χόνην τὸν μάρτυ-
ρα τῆς ἐλευθερίας τὸν τύπον τῆς ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης
τὸν Ῥήγαν μας τὸν φεβραῖον διὰ τὸν ὁποῖον στενάζουσιν
χίρες καὶ ὄρφανὰ σήμερον, θρηνεῖ ἡ Θεσσαλία, ἡ Ἠπει-
ρος καὶ Μακεδονία κτλ. — ὁ δὲ ἱστορικὸς Ἕλληνας στέκει
ἀπένηντι ἐσκεμμένος διὰ νὰ στιγματίσῃ μὲ τὰ πλείον
μέλαινα χρώματτα τὴν ἱερουσύλιαν ταύτην, ἥτις σκοπὸν εἶχε
τὴν ἐνταχρίσιν ἐνὸς ἐνδόξου ἔθνους, εἰς τὰ συντετριμμένα
ερείπια τῆς ἀναγεννησεῖός του, ὄχι, ὄχι, ἐξαπατόμεθα, ἢ
ἐξαπατᾶται ἡ κυβερνήσις ἥτις ἐνόμισεν ὅτι θὰ δυναθῆ
διὰ τοιούτων ἀντιχρίστων μέσων νὰ κόψῃ τὴν ἀναγέννη-
σιν ἐνὸς Γιγαντιαίου ἔθνους, ἠπικτήθη λέγομεν διότι
ἂν ἄκοψε τὸν κορμὸν ῥῆζες ἀναφύουσι καὶ γεννώ-
σιν νεωτέρους ἄνδρας ἔχοντες ζῆλον καὶ φρόνημα
πατριώτου καὶ πατριωτισμοῦ· ἀνεβλάστησαν δὲ καὶ ἐγέν-
νησαν πρὸ πάντων τοὺς Σκουράδας, τοὺς Τζακαλόφας, τοὺς

Εοδήλους, τοὺς Ζάνθας, τοὺς Πεφάκισούς, κτλ. οἵτινες ἀπέσπειρον θεῖα συνάρσει τὸν θεῖον σπóρον τοῦ ἀοιδήμου Ῥήγα, τὸν ὅποιον, διὰ τῶν τροπαιούχων ὄπλων τῶν Πελοποννησίων, τῶν Ῥουμελιωτῶν, τῶν Ψαριανῶν, τῶν Σπετζοῦδροτῶν, καὶ τινων ἄλλων ἐπαρχιῶν, οἵτινες κακῆ τύχῃ, μένουσι διὰ τῆς ὥρας ἀποκεχωρισμένοι τῶν ἀδελφῶν των, καὶ αὐτῆς τῆς ἐθνικῆς των Αὐτονομίας. ἰ. τρυγᾷ τὸ ὑψηλὸν καὶ ἐνδοξόν ΣΤΕΜΜΑ τοῦ ὉΘΩΝΟΣ! καὶ θέλει τρυγᾷ ὑπὸ τὴν Αἰγίδα τῆς κραταιᾶς δικαιοσύνης εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

Ἀλλὰ Κ. Μ. τὸ πρὸς τὸν Ὁθωνα ΜΑΣ! ἐγκώμιον μᾶς ἔκαμεν νὰ παρατρέξωμεν καὶ τινας ἄλλας ἀρετάς σου! τὰς ὅποιαις ὡς ἐκπερισσοῦ ἐπαριθμοῦμεν ἤδη: διότι τὰ ἀνωτέρω εἶναι ἱκανὰ νὰ στιγματίσωσι καθ' ὅλους τοὺς λόγους τὴν διαγωγὴν σου, καὶ τὸν πρὸς τοὺς Ἕλληνας τρόπον σου. — α.) ὅτι τοὺς ἐπεριφρόνησας μὲ τὸν πλέον ἀναίδῃ καὶ ἀδικοντρόπον. β.) ὅτι τοὺς εἶπες ἀμάθεις προληπτικούς καὶ δεισιδαίμονας καὶ ταῦτα διεκήρυξας διὰ τῶν ψευδο-αποστόλων σου! (1) ὅτι κατὰ τὸ 1821. εἰς τὴν φρεβρὰν ἔξοδον τῶν ἱερολογητῶν ἐκ τῆς Δακίας, καθ' ὃν καιρὸν

(1) Εἰς τῶν ψευδαποστόλων εἶναι καὶ ὁ Κ. Παύιος! ὅστις συνέγραψε κατὰ τῶν Ἑλλήνων ὀλόκληρον σύγγραμμα, εἰς Παρισίους καὶ μεταξὺ τῶν πολλῶν ἀναφέρει καὶ ταῦτα τὰ πικρὰ λόγια „Ἠλήθη τῶν πολιτικῶν νόμων ἡ ἀμάθεια, καὶ ἡ δεισιδαιμονία ἔρριψαν εἰς τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων, τόσον ἰσχυρὰς καὶ τόσον βαθεῖας ρίζας, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκρίζωθῶσι. „

κατέφυγον οἱ διασωθέντες (1) ἐκ τοῦ πυρός καὶ σιδήρου! εἰς τὰς Ἄλπεις Σας! δὲν φθάνει ὅτι τοὺς ἀφωπλήσατε μέχρι τοῦ μαχαριδίου, δὲν φθάνει ὅτι τοὺς ἐξεγυμνώσατε μέχρι τοῦ λεπτοῦ: ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἄλλοις τοὺς ἐφυλακώσατε εἰς τὰ βράθρα τῶν Χριστιανικῶν σας φυλακῶν ἐξ ὧν καὶ τινες σκληραγωγηθέντες « ἔδωσαν τὰ κώλα ἐν τῇ ἐρήμῳ » γ) ὅτι μᾶς ἐσύστησας εἰς τὴν Ἀντιβασιλείαν καὶ εἰς τὸν ἄμυαλον Ζωγράφον τὸν καταμαστιζόντα τοὺς ὁμογενεῖς μας ἐν Βουκουρεστίῳ μὲ τὰ χαράτσια, μὲ τὰς φυλακώσεις: μὲ τὰς θεοστηγεῖς καὶ ἀπανθρώπους ἐξωρίας! καὶ μὲ τὰς ἀναριθμήτους φρικώδεις καταχρήσεις του: καὶ δ) μᾶς εἶπες ὀπισθοδρομικούς καὶ ἐπαναστάτας! ὡς πρὸς τὸ πρῶτον σ' ἀπολογούμεθα: ἡμεῖς μ' ὀλονότι

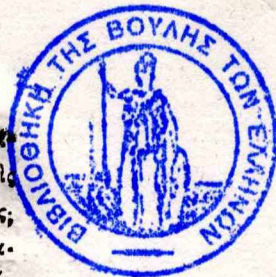
(1) Μεταξὺ τῶν γενναίων τούτων σταυροφόρων ἦτο καὶ ὁ Ἰωάννης Κολοκοτρώνης, ὅστις ἀφ' οὗ ἀφωπλήθη καὶ ἐξεγυμνώθη ἀπὸ τοὺς Αὐστριακούς ἠδυνήθη νὰ ἐκφύγῃ ἀπὸ τὰ δίκτυά των διασωθεῖς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔγραψε πρὸς τὸν κοινὸν τῶν Ἑλλήνων προστάτην Γ. Λεβέντην ἐν Γσμπινίῳ λέγων οὕτως „ φρόντισαι ὅπως ἤθελες δυνήθης, καὶ δώσε ὅσα θώσσης, διὰ νὰ μοι εὐγάλης τὰ ἄρματα μου ἀπὸ τοὺς Αὐστριακούς. . . „ ὁ Λεβέντης τὸν ἀποκρίνεται „ ὅτι ἐφρόντισα διὰ τὰ ἄρματα σου καὶ ἐστάθη ἀδύνατον, μάλιστα διέτρεξαν καὶ ἄλλα πολλὰ τὰ ὅποια δὲν ἠμπορῶ νὰ σοῦ γράψω διὰ νὰ μὴν σὲ λυπήσω, σὲ παρακαλῶ ὅμως τὰ παθήματά σου ταῦτα νὰ τὰ θακοινώσης εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας καὶ ἐπομένως νὰ τὰ σημειώσης εἰς τὴν διαθήκην σου διὰ νὰ τὴν εὐρουν τὰ παιδιὰ σου! καὶ τὰ παιδιὰ τῶν παιδιῶν σου!! „

πολεμούμεθα ἀπὸ τὸσα τρισχάρδαρα ἔθνη! μὲν ὅλα ταῦτα προοδεύομεν καὶ θέλει φθάσωμεν ἐντὸς ὀλίγου ἕως τῆς ὀχθῆς τοῦ Λουνάβεως: ὡς πρὸς τὸ ἄλλο σὲ λέγομεν ὅτι τὸ ἀποστρεφόμεθα καὶ τὸ μισοῦμεν καὶ ἀπορακίζομεν τὰ ἀκόλουθα. α) — ὅτι ποτὲ ἐπανάστασις νὰ μὴν γενῆ εἰς τὸν κόσμον. β) ὅσοι κατακρατοῦν πράγματα ξένα πρέπει νὰ τὰ ἀποδώσῃσι ὅθεν τὰ ἔλαβον χωρὶς ἄργηται: πρὸ πάντων δὲ ὁ Σουλτάνος τὸν θρόνον τοῦ Μ. Κωνσταντίνου εἰς τοὺς Ἕλληνας γ) ὅτι ἀπὸ τὴν ἀγίαν Σοφίαν νὰ κριμνησθῶν οἱ μιν κρέδες καὶ νὰ ὑψωθῆ ἡ ἔνδοξος τῶν Ἑλλήνων Σημαῖα! δ) ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχει Σύνταγμα νὰ δοθῆ διότι εἶναι ἀναγκαῖον καὶ διὰ τὴν λαὸν καὶ διὰ τοὺς βασιλεῖς! — ε) νὰ μὴν συγχωρῆται ποτὲ ἡ κατασκοπία, ἡ ἀποσφράγισεις τῶν γραμμῶν καὶ ἡ ἐξορία. καὶ ὅσοι εἴτε ἐκπροθέσεις, εἴτε ἐξαγνοίας ἐπραξέν τοιαῦτα θηριώδη κακὰ νὰ παλουκοθοῦν πρὸς παράδειγμα τῶν ἄλλων.

Εἰς ταῦτας τὰς πέντε ἀπαιτήσεις ὅλη ἡ δύναμις τῆς Ἑλληνικῆς Σάλπιγγος κρέμεται. — Καὶ διὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπαναστατίσαμεν μίαν καὶ μόνην φορὰν εἰς τὰ 1821, διὰ νὰ ἀποτεινάξωμεν τὸν ζυγὸν τοῦ τυράννου ἀπὸ τὸν τραχηλὸν μας νὰ ἐκδικηθῶμεν τοὺς ὑβριστὰς τῆς τιμῆς καὶ ὑποληψείας μας, νὰ ἐλευθερώσωμεν τὸν Ναὸν τῆς ἀγίας Σοφίας ὅστις βεβηλοῦται μέχρι τῆς σήμερον. — καὶ τέλος νὰ στηρίξωμεν τὴν πολιτικὴν μας καὶ τὴν ἄλλην ὑπαρξίν διὰ νόμων Συνταγματικῶν. — καὶ ταῦτα Κύριε Μ. . . νομίζομεν ὅτι εἰσὶν ἱκανὰ νὰ μᾶς δικαιώσωσιν ἐνώπιον Σοῦ καὶ ὄλου τοῦ κόσμου, καὶ νὰ σὲ πείσωσι διὰ νὰ συνέλθῃς εἰς τὴν εὐθείαν

ἔδον ἀφῆς ἀπεπλανήθη, ἀγκαλὰ αἱ τοσαῦται καταλαλαί σου ὅτι οἱ Ἕλληνες εἰναι ἐπαναστάται κ.τ.λ. εἰς δὲν γνωρίζει ὅτι τείνομεν πρὸς τινα σκοπὸν βαδισουργίας, ἢ τέλος ποῖος δὲν θὰ ὁμολογήσῃ ὅτι τὰ τοιαῦτα συμπεράσματά σου προέρχονται ἀπὸ τὸ ἄσπονδον πρὸς τοὺς Ἕλληνας. μίσος σου; μάθε λοιπὸν ὅτι ποτὲ ἔθνος φιλελεύθερον ὡς τὸ Ἑλληνικόν, ἔθνος εὐάγωνον, ἔθνος ἐνδοξον διὰ τὴν ἀρχαίαν καὶ νεότεραν αὐτοῦ εὐκλειαν, δὲν ἐπαναστατεῖ ἄνευ προηγουμένης ἀδιαφιλονεικῆτος αἰτίας. εἰς ἐναντίαν ὅμως περιπτώσει δύναται νὰ πολεμήσῃ καὶ μὲν αὐτὸν τὸν μαιφόνον Ἄρην, καὶ μὰ τὰς ἱεράς πέτρας τοῦ παρθενῶνός μας... μὰ τοὺς ἐνδόξους τάφους τῶν ὑπὲρ τοῦ Γένους καὶ τῆς πατρίδος, πεσόντων ἡρώων μας Μαυρομιχάλων, (*) Φλέσια, Καραϊσκού, Μπότσαρη κ.τ.λ. οἱ Ἕλληνες δὲν εἰναι ἐπαναστάται ποτὲ κατὰ τῆς δικαιοσύνης, ἀλλὰ μάλιστα εἰς τὸν ἀληθινὸν Ἕλληνα, ἀληθινὴ ζωὴ ὑπῆρξε πάντοτε καὶ θέλει

(*) Ἡ Ἀριστείδης αὐτὴ οἰκογένεια τῶν ἐνδόξων Μαυρομιχάλων τῆς ὁποίας αἱ ἡρωϊκαὶ πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τῆς ἐξετάθησαν ὑπερορίων μερῶν, τῆς ὁποίας ἐξῆλος ὑπὲρ τοῦ καλοῦ εἶναι ἀνεξήγητος καὶ ἀνέκφραστος: ἦτις ἐπρόσφερον θυσίαν εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐλευθερίας μας τοὺς ἐνδοξατέρους διὰ τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος ἡρώας τὸν προταθλητὴν Ἠλίαν ὅστις ἔπεσεν εἰς Κάριστον, ὡς ἄλλος Λεωνίδας μὲ τὸ ξίφος εἰς τὰς χεῖρας, τὸν Ἰωάννην, καὶ Κυριακοῦλλον! τοὺς νέους Ἀρμόδιους καὶ Ἀριστογείτονας Γεώργιον καὶ Κωνσταντῖνον! καὶ τέσσευς ἄλλους τὸν ἀριθμὸν σχεδὸν 40. τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν ἠθνημούμεθα διὰ νὰ σημειώσωμεν.

ὑπάρχει παιδεία, ἀλήθεια, ἐλευθερία, ἀρετή; καὶ ταῦτα διὰ τῆς δικαιοσύνης: καὶ, μὰ τοὺς ζῶντας ἥρωάς μας Μαυρομυγάλας, Κολοκοτρώνας, Γρίβας, Δελιγιάννας, Τζαβέλλας, Γιατράκου, Κανάρης, Κολλιπούλους κ τλ. οἱ τῶν-τι ἀληθεῖς ἀπόγονοι τῶν Μιλτιάδων, τῶν Ἐπαμινόνδων, τῶν Περικλέων, τῶν Ἀλεξάνδρων, τῶν Λεωνίδων, τῶν Θεμιστοκλέων, καὶ τῶν αἰοδήμων Σοφῶν Ὀμήρου, Σωκράτους, Πλάτωνος, Ἀριστείδου, καὶ Ἀριστοτέλους, δὲν θέλει παραβλέψωσι ποτὲ τὴν κατὰκτησιν τῆς Ἠπείρου, τῆς Θεσσαλίας, τῆς Μακεδονίας, τὴν Κρήτης, τῆς Σάμου, τῆς Ἰίου, καὶ τὸν Δούναβην ἀποσκιαζόμενον ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς ἡμισελήνου, καὶ νὰ γενῶσι ἐπίορκοι ἐνώπιον τοῦ ὕψι-στου διὰ τὸν ὅποιον ἔδωσαν ὄρκον τῷ 1821, ἔτος.

Ἀποδείξαντες ἐναργῶς τὰ ἀληθῆ προτερήματα τοῦ Ἑλλήνος ἀναφέρομεν κατ' ἐπανάληψιν τὰ ὅποια τὸν ἠνάγκασαν αἷτια νὰ ἐπαναστατήσῃ κατὰ τοῦ τυράννου καὶ νὰ κατασυντρίψῃ τὸν θρόνον αὐτοῦ· καὶ νὰ στήσῃ τρόπαια νίκης εἰς ἅπασαν τὴν στερεὰν καὶ δυτικὴν Ἑλλάδα, 1) αἷτια, εἶναι ἡ αὐθέρεια καὶ αἱ πολυειδεῖς κακώσεις τοῦ ἀκουρανίου, 2) αἱ ἐξοστρακίσεις τῶν φιλελευθέρων καθηγητῶν, 3) αἱ σταυρώσεις τῶν Δημοσιογράφων, 4) ἡ καταπίσεις τῆς ἐλευθεροτυπίας καὶ ἡ αἰσχρὰ μαστιγὴ τοῦ κον-ξαμπασισμοῦ, 5) ἡ περιφρόνησις τῆς Ὀρθοκείας μας καὶ ἡ ἐγκαθίδρυσις τῶν τζαμιῶν!! 6) αἱ μυστικαὶ ἀστυνομίαι. καὶ ἡ ἀποτρόπαιος ὕβρις τοῦ Σύνταγματός ΜΑΣ! 7) αἱ

ἀπολέσεις, καὶ φυλακώσεις τῶν ἐνδοξοτέρων ἡρώων μας, 8) ὁ Λουθηροκαθινισμὸς καὶ τὸ Ἀκουράνιον, 9) αἱ ἀντιπολι-τεύσεις πάσης τάξεως τυχοδιωκτῶν ξένων! 10) ὁ κρι-μνησμὸς τῶν Σχολείων καὶ πανεπιστημίων ὑπὸ τὸ πρό-σχημα τῆς ταρτουφισίνης· 11) ἡ κατεδάφισις τῶν ὀφθα-νοτροφίων διὰ τὴν ἐπίπλαστον αἰτίαν τῆς Ἰθειας, 12) οἱ φόροι τῶν γουρουνίων, τῶν αἰγῶν, καὶ ἀγελάδων. 13) τὰ κεφαλικά δασίμικα Τουρκιστὶ χαράτσια καὶ κατὰ τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ χαρατσίμωσιν τῶν Ἑλλήνων «πλάτα — ντε κἀπα.»

Ἰδοὺ ὅποσα καὶ ὅποσα σκληρὰ καὶ ἀνυπόφορα αἷτια ἐπολεμοῦσαν τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἰδοὺ ὅποσα πολεμοῦν καὶ σήμερον τὴν δούλην Ἑλλάδα καὶ ἰδοὺ ὅποσα ὑποφέρει ἀπὸ τὴν Εὐνοκρατείαν καὶ τὸν Γιαντισαρισμὸν.

Ἄς μᾶθῃ λοιπὸν πᾶς τις ὅτι καμμία ἀνθρώπινος δύ-ναμις, δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ ἐπιβάλλῃ ζυγὸν εἰς τὸν τρά-χηλον τοῦ Ἑλλήνος, — ὁ Ἕλλην καὶ ἐγεννήθη ἐλεῦθε-ρος καὶ ἀπέδειξεν ἐμπράκτως ἐνώπιον ὅλης τῆς Εὐρώπης ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐλευθερία, σοφία, ἀρετή, καὶ Σύντα-γμα! !

Ὁ Ἕλλην ὑβρίσθη κατὰ πρῶτον ἀπὸ τοὺς Πελαγοῦς· ἐγδάρθη ἀπὸ τοὺς Μακεδόνας, ἐσταυρώθη ἀπὸ τοὺς Ρω-μαίους, κατεπλακίωθη ἀπὸ τοῦ Ὀτρογόθθας, ἐβασανίθη

ἀπὸ τὴν δολοπλοκίαν τῶν ἐμποροκατακτιτῶν Ἐνετῶν, (α) καὶ τέλος ἐπουρεκίσθη, ἐπαλουκώθη, ἐκρεμάσθη, ἐσπλαγίσθη, ἐκάνη, ἐξανδραποδίσθη, καὶ πολλὰ πρὸς τοῖς ἐπαθεν ἀπὸ τοὺς τρισεκαθάρους Ὀθωμανοὺς· πλὴν οὐδὲ ἡ ἀπανθρωπία τῶν Ὄστρογόθων, οὐδὲ ἡ λησταρχία τῶν Μακεδόνων, οὐδὲ ἡ ἐλέφ Θεοῦ θεοκρατία τῶν Ῥωμαίων, οὐδὲ αἱ μαστιγώσεις τῶν Πελασγῶν, οὐδὲ ἡ παμπόνηρος πολιτικὴ τῶν Ἐνετῶν, οὐδὲ ἡ ἐπιβουλὴ τῶν Αὐστριακῶν, οὐδὲ τὰ ἀναρίθμητα βασανιστήρια τῶν Ὀθωμανῶν ἠδυνήθησαν νὰ χαλινώσωσι ποτὲ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Ἑλλήνου...

Τοῦτα περὶ τοῦ Ἑλλήνου· καὶ δὲν πρέπει νὰ θαυμάσῃς Κ. Μετ. — διότι ἡμεῖς πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων παρουσιασθέντες εἰς τὸ κοινὸν σᾶς ζητοῦμεν ὄχι μόνον λόγον [διὰ τὸν προταθλητὴν Ἡρώα μας, ἀλλὰ καὶ τὰ λείψανα αὐτοῦ· μὴ θαυμάσῃς λέγομεν διότι ἡ φωνὴ αὕτη, εἶναι φωνὴ τῆς Ἐλευθερίας ἣτις ἐξέρχεται ὡς ἐξ ἐνὸς σώματος, ἀπὸ τὰ ἐνδότερα σπλάγχνα τῆς ψυχῆς ὅλων τῶν Ἑλλήνων, εἶναι φωνὴ, ἣτις συνοδεύεται μὲ τὰς ἱεροτέρας εὐχὰς τῆς νεολαίας, φωνὴ ἣτις, ἀγαθῆ τύχῃ, δὲν πολεμεῖται οὔτε ἀπὸ εἰσαγγελεῖς, οὔτε ἀπὸ δικαστᾶς, οὔτε ἀπὸ γραμματεῖς, οὔτε ἀπὸ διοικητᾶς, οὔτε, οὔτε, ἀπὸ κανένα σχεδὸν. — Ἐνὶ λόγῳ τὸ ζήτημά μας εἶναι ἰσρὸν,

(α) τοιούτους, πρέπει δικαίως νὰ ὀνομάσωμεν τοὺς φιλελευθέρους Ἑγγλέζους! οἵτινες καὶ τοὶ φιλόφρονες, πλὴν ἡ φιλοφροσύνη τους περιορίζεται εἰς ἑαυτοὺς· καὶ ὁ βέλον δεδαιωθῆναι τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων μας ἄς ῥίψῃ ἐν μόνον βλέμμα εἰς τὴν ταλαυτομένην παρὰ τοῦ Δουκαίου Σιὸρ Δούγλας, Ἐπτάνησου.

στάκτη τῶν ἐνδόξων λειψάνων τοῦ Ῥήγα μας τὴν ἰποιανὴν σᾶς ζητοῦμεν ἀνίκει εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὴν περιμένουσιν οἱ καθηγηταὶ διὰ νὰ τὴν ἀσπασθῶσι καὶ δι' αὐτῆς· νὰ ἀνακτήσωσι τὴν ἀρχαίαν εἰς τὸ ἔθνος των δόξαν ἐλευθερίας· τὴν περιμένει ἡ νεολαία διὰ νὰ εὕρῃ εἰς αὐτὴν τὸ αἶσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ τῆς Ἐλευθερίας τῆς ἀρετῆς· τὴν περιμένουσιν αἱ χῆρες καὶ τὰ ὄρφανὰ διὰ νὰ εὕρωσι εἰς αὐτὴν τὴν παραμυθίαν τῶν δεινῶν των· τὴν περιμένει ἐπιτέλους ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων διὰ νὰ στέψῃ αὐτὴν μὲ τὰς βασιλικὰς δάφνας πρὸς αἰώνιον δόξαν τοῦ Ἑλλήνου...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ.

Εἰς δύο μὲν γενικά ἀντικείμενα διαιροῦνται οἱ αἰδήποτε θεατρικαὶ παραστάσεις, τὸ Κωμικόν, καὶ Τραγικόν· ἀλλ' εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν λήγουσιν αὐταὶ σκοπὸν τὴν ἠθικὴν τὸν ἀκροκτῶν βελτίωσιν, καθότι ἡ διὰ τοῦ Κωμικοῦ καὶ γελοίου ἐξευτελίζουσα τὴν κκκίαν, μισήτην ἀποκαθιστῶσιν, ἡ διὰ τοῦ Τραγικοῦ, τὸ θυμοειδὲς κατὰ τὸν Πλάτωνα τῆς ψυχῆς διεγείρουσα παρορμῶσι τὰς εὐαισθητοὺς ψυχὰς, εἰς μεγάλων καὶ ἠρωϊκῶν πράξεων μίμησιν, καὶ εἰς τῆς κακίας τὴν καταδιωγμὸν, — Τοιαῦτα ὑπῆρξαν τὰ θεάτρα τῶν ἐνδόξων μας προγόνων, καὶ ὡς τοιαῦτα, ἢ μὴ παρόμοιον σκοπὸν ἀνέλαβον καὶ οἱ Ἑυρωπαῖοι κατ' ἀρχὰς

την σύστασιν τούτων, — Ἄλλ' ἀπέπρωτο, φκίνεται, κινῶν τῶν ἀρχαίων καὶ ἀπλάστων ἐκείνων ἔθνων, νὰ μὴ δια- μένη εἰς τοὺς σημερινούς αἰῶνας ἀμετάβλητον καὶ ἀτροπολόγητον, συμφώνως δηλ. μὲ τὸν τῆς ἐπ' ὀλέθρου τοῦ ἀνθρώπου ἐπικρατησάσης πολιτικῆς σκοπὸν περατοποιημένον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ φυλάττη μὲν ὅλον τὸ ἐξωτερικὸν φαινόμενον, νὰ σκοπεύσῃ θυμῶς ὑποκεκρυμμένως σκοπὸν ὅλως διάφορον, καὶ ἐν συντόμῳ, τὸν ἀποκοιμισμὸν τοῦ χαμαλικοῦ πνεύματος. — καὶ τοῦ τρώντι, καὶ εἰς ποῖα νὰ ἐφαρμόσῃ τις τὴν γενικὴν μας ταύτην παρατήρησιν, Ἐπὶ παρατηρήσεις ὀδηγούμενος καὶ ὁ Σεβάσμιος καὶ φιλόπατρις Κοραΐς, ὕψωνε τὴν φωνὴν του κατὰ τὸ 1825, ἀποτρέπων καὶ προφυλάττων τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τὴν λύμην ταύτην τῶν θεάτρων (Ἴδε Διάλ. περὶ Ἑλλ. Συμφερ.) τί ἄραγε ἤθελεν εἰπῆ, ἐὰν ζῶν σήμερον, ἔβλεπε καὶ ἤκουε τὴν σύστασιν ὅχι κ' ἂν Ἑλληνικοῦ θεάτρου (πρὸς πλάσασιν δηλονότι θεμάτων τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας εἴτε παλαιᾶς, εἴτε νέας, διὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης) ἀλλὰ θεάτρου Ἰταλικοῦ; καὶ τοῦτο εἰς ποῖαν τῶν πραγμάτων τῆς Πολιτείας μας κατάστασιν, καθ' ἣν, φεῦ! οὔτε ναὶν δὲν ἠξιώθημεν ἀκόμη ν' ἀνεγείρωμεν, μὲ ὅλας τὰς προσπάθειάς καὶ γενναίας συνεισφορὰς τῶν ὁμογενῶν! Γοερῶς βέβαια ἤθελε θρηνήσῃ τὸ ἔθνος του, διὰ τὸν ὀλισθηρὸν πρὸς τὴν κακίαν καὶ κακοήθειαν τοῦτον ῥοῦν. καὶ ὅταν κατὰ μεγίστην του δυστυχίαν ἤκουεν, ὅτι διὰ λόγους ἀνωτέρους, καὶ τοὺς ὁποίους δὲν εἶναι τῆς ἀρμολιότητός μας νὰ ἐξιγνεύσωμεν, ἀπεδιώχθη Τιμολέων καὶ Ῥήγας Φεράρειος καὶ Σκεντέρμπεης ἀπὸ τὸ καμαρωμένον μας

Σπινώνιον θεάτρον; (1) ἀναμφιβόλως, ὡς ἄλλος ἰσοκράτης διὰ τὴν ἠθικὴν τοῦ ἔθνους του ἀπώλειαν, ἀποσιτισθεῖς, ἤθελε φέροι μόνος του τὸ τέλος τῆς ζωῆς του.

Εἶναι ἀδύνατον πᾶς φρόνιμος καὶ εὐαίσθητος Ἕλλην νὰ μὴ δοκιμάζῃ τὴν αὐτὴν ψυχικὴν ὀδύνην, ὅταν βλέπῃ αὐτὰς τοῦ ἔθνους του τὰς ἐλπίδας, τὴν Ἑλλ. Νεολαίαν, προτιμῶσαν μᾶλλον νὰ στερῆται τῶν χαρίτων τῆς παιδείας, καὶ μὲ θυσίαν μάλιστα τῶν μηνιαίων ἐξόδων τῆς, ἴσως καὶ μὲ τὴν πώλησιν βιβλίων, διὰ τὰς λεγομένας ταύτας Σειρήνας τῶν ἡμερῶν μας· καὶ γέροντας δὲ ὅχι ὀλίγους παλιμπαιδας ἀληθῶς, διὰ τοῦ ἰδίου των παραδείγματος, διερεθίζοντας τῶν νέων τὰς εὐκινήτους ψυχὰς. ὅταν βλέπῃ ἐξαντλούμενας ἀδιαιδέτως καὶ δαψιλῶς ὅλας τοῦ Ἑλληνικοῦ πλούτου τὰς πηγὰς, τὴν μαλθακότητα προοδεύουσαν, καταπνιγόμενον δὲ πᾶν αἶσθημα Πατριωτικόν. Δὲν δύναται τρώντι νὰ προῖδῃ τις τὸ μέλλον τοῦ Ἑλλήνος, ὡς ἐκ τῆς παρούσης του καταστάσεως!!

(1) δὲν πρέπει εἰ ἀναγνώσται μας νὰ συγχέωται περὶ τοῦ Θεάτρου παρατηρήσεις μας, μὲ τὰ ἀληθῶς ἔσοχα προτερήματα τῶν κυρίων ὑποκριτριῶν, διὰ τὰ ὅποια καὶ μάλιστα εἶναι ἀξιόπαινοι, ὡς ἰκανοθεῖσαι νὰ ἐκλύσωσιν ἐπὶ τοσοῦτον τὴν εὐνοίαν ὑπὲρ ἑαυτῶν διαθεσιν τοῦ Ἑλλήνος· τίς βέβαια, δὲν θέλει ὁ μολογήσει τὰς σπανίους εἰς τὸ εἶδος των ἀρετὰς τῆς Κ. Ῥήγας Βασσου, ἥτις εἶλεν τὸ ἀδικριλονικητον ἀριστεῖον τῆς ἰκανότητός της ἀπὸ ὅλας σχεδὸν τῆς πρωτεύουσης μας τὰς φιλοθεάτους κυρίας· ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι αἱ παρατηρήσεις μας ἀφοροῦν τὸ πρᾶγμα· καὶ δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς προσωπικώτητάς, τὸ ὅποῖον ἤθελεν εἶθαι ἐσχάτης βλακείας ἀποτέλεσμα· καὶ ἐναντίον αὐτῶν μας τῶν αἰσθημάτων.

ΤΟ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΜΑ ΤΟΥ Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΥ.

Με μεγίστην μας εκπλήξιν, αναγινώσκοντες καθημερι-
νῶς τὴν ἀπὸ τῆς διαφόρου τοῦ κράτους ἐφημερίδας κατα-
στηλίτευσιν, ἀνθρώπου, αθώου, ἀφιλοκερδοῦς, ἀμερολή-
πτου, ἀδεκάστου, οἷος ὁ Κ. Ζωγράφος, — ὅστις εἰς δια-
φόρους ἀρετὰς του, ἔχει καὶ τῆς ἐφεξῆς: ἐπιθυμοῖς καὶ
ἐπιθυμῆ τὴν ἐμφύχωσιν τοῦ Ἑλλ. ἐμπορίου καὶ ἂν δὲν
ἤξεύρη ποῖα εἶναι τὰ προσόντα αὐτοῦ ἢ ἂν δὲν ἔχη τὴν
ἀπαιτουμένην ἰκανότητα νὰ τὸ διαειρισθῆ ὁσάκις τοῦ
περυσιασθῆ εὐκαιρία, τί πταίει ἡ ἐξοχότης του. — ὅστις
ὁμολογουμένως ἔκαμε μυρία καλὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα: ἐσύ-
στῆσε τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν ἀριστούργημα τῶντι νέον!
οἱ καρποὶ τῆς ὁποίας θέλουσι εἶσθαι αἱ εὐχαὶ καὶ εὐλογίαι
ἐγγενεαῖς γεννεῶν, καὶ ἐν προσώποις προσώπων, ἀπὸ
ἄλλου ἐγγένει τοὺς Ἕλληνας, καὶ μάλιστα ἀπὸ τοῦς πολυα-
ρίθμους αὐτοῦς οἵτινες ἔμειναν χωρὶς Καλύβην, καὶ χωρὶς
Συκιάν ὅχι ἀπὸ τὴν τύχην τοῦ πολέμου, ἀλλ' ἀπὸ τὸ Μεχ-
κεμεδικὸν δικαστήριον, τοῦ Κ. Ζ. ὅστις « χάριν τῶν πιστῶν
του ἐκδουλεύσων », ἠξιώθη νὰ ἔλθῃ εἰς Κωνσταν. μετὰ τὸ μονά
κριθὸν μας ἀτμόπυρον, μετὰ 6,000, κατὰ μῆνα, ἢ πουγγεῖα,
12,000, — μετὰ ὑπερέτας ἀξιωματικούς Ἕλληνας, καὶ ἄν-
δρας ὄντας τοῦ ἀγῶνος, φέροντας ἐξ ἑνὸς, παράσημα ἔνδοξα
τῶν πολυαρίθμων πληγῶν των, ἐξ ἑτέρου βαθμούς βασι-
λικούς καὶ εἰς τὰς χεῖρας κρατοῦντας τὸν κράσπενδον (Μάν-
τᾶ) τοῦ Κ. Ζωγράφου. ἀκολουθοῦντες αὐτόν, εἰς τὰ σα-

ρακερία, εἰς τὰ Μεχκεμεδία, εἰς τὰ Διδάνια, εἰς τὰ
Σταυροδρόμια, εἰς τὰ ἄρνωκια, εἰς τὰ γενὶ παζάρια,
εἰς τὰ ψωμαδία, εἰς, εἰς, εἰς, καὶ τελευταῖον εἰς τὰ
μπουρ... τοὺς ὁποίους ἐφιλοτιμήθη ὁ μεγαλόδωρος καὶ φι-
λοδίκιος οὗτος ὑπουργὸς νὰ πληρώσῃ (ὡς λέγουσι) τὸν
μὲν 453, γρόσια Τουρκικὰ, τὸν δὲ 500, συμπεριλαμβα-
νομένων εἰς αὐτὰ καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ φαγητοῦ των, διό-
τι τὰ εἰς αὐτὴν ἐκτεθέντα ἔξοδα, ἀνὰ 6,000, κατὰ μῆνα
καὶ τὰ ἔκτακτα 30,000· καὶ ἔτι ὅσα ἄλλα χάριν τῆς ἐμ-
πιστοσύνης του, μόλις τὸν ἐφθασαν νὰ ψονήσῃ, ἀπὸ τὸ
Σταμπούλ, κάτι ὀλίγα διὰ τὴν... καὶ μ' ὀλα ταῦτα, —
ἠδυνήθη κατὰ τοὺς δημοσιογράφους, νὰ σφαλίσῃ καὶ ἐμ-
πρικὴν συνθήκην! ματὰ τῆς Ὑψ. πόρτας εἰς τὴν ὁποίαν
ὡς λέγει ὁ μισθιωτὸς τάταρχος (α) ἐξασφαλίζονται καθ'
ὄλην τὴν ἔκτασιν τὰ δικαιώματα τῶν Ἑλλήνων ὥστε οἱ
κατὰ τὸν Ματζουράνη, καὶ τὰ καλοσῆθη προγονοπου-
λά του Ἕλληνας, (β) δὲν θὰ ἔχωσι τοῦ λοιποῦ τὴν

(α) Ἀνάγνωθι ἀριθ. 19, τοῦ Ἑλλ. Ταχυδρόμου, ἐπιθεωροῦντες
τὴν ἐφημερίδα Ἡ Ἀθηνα

(β) περιήλθομεν διάφορα μέρη, καὶ σχεδὸν ὄλην τὴν Τουρκίαν,
πλὴν δὲν εἶδαμεν, οὔτε ἦτον ποτὲ δυνατὸν νὰ ἴδωμεν, ἀρχὴν διοι-
κουμένην ὁλοσχερῶς, ἀπὸ μίαν οἰκογένειαν ἐκτὸς τῆς ἐν Κωνσταντι-
νοπόλει Ἑλλ. Γεν. Προξενείας, ἧτις διοικεῖται ἀπὸ τὸν κύριον Με-
τζουράνη καὶ ἀπὸ τὰ προγονοπουλά του « καὶ ὄνομα καὶ πρᾶγμα »
ὅστις ἔλαοι τὴν τύχην νὰ συστηθῆ εἰς τὴν ἀντιβασιλείαν, καὶ ἰπο-
μῆνως εἰς τὸν προκομμένον Ζωγράφον, ,, ἀγαθὰ κατὰ τὸν μπετρι-

ανάγκην, διὰ νὰ ἐρχονται νὰ δικάζονται εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς ἀκολουθοῦσε μέχρι τοῦδε εἰς τοὺς δυστυχεῖς Ἕλληνας, καὶ ὡς ἀκολουθεῖ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῶν ἄλλων δυνάμεων ἀλλὰ θὰ φυλακίζονται Μαξιμιανικῶς, θὰ υβρίζονται βαρβαρικῶς, θὰ ἐξορίζονται Σκυθικῶς, θὰ παραδίδονται εἰς τὴν ἀγχόνην ὡς ὁ Ῥήγας μας Αὐστριακῶς, θὰ δικάζονται καὶ θὰ καταδικάζονται παρρησίᾳ τοῦ Κ. Ματζουράνη, ἀντιπροσώπου τῆς Α. ἘΞΟΧΟΪΗΤΟΣ. τοῦ Κ. Ζωγράφου, καὶ κατασυνέπειαν ἀπὸ τοὺς Μεγχεμέδες, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θὰ παραπέμπονται εἰς τὸ μακελειὸν καὶ εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ αἰοιδήμου Γρηγορίου! ἰδοὺ ὅποιαν ὠραίαν συνθήκην μᾶς ἔφτιασεν ὁ κύριος Ζωγράφος καὶ οἱ ἀμύβαλοι δημοσιογράφοι τῷ ἀπέφηναν τὰς πλέον τρομερὰς κατηγορίας δι' αὐτὴν καὶ δι' ἄλλα. . . καὶ δὲν τὸν εἶπαν. . . Συνθήκη τιαύτη λέγομεν, διὰ τῆς ὁποίας ἐξασφαλίζεται καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν ἡ ἀτομική μας καὶ ἡ ἄλλη ὑπαρξίς εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ ἀνευ τῶν διαβατηρίων του! ὥστε μᾶς ὑποχρεώνει ἐλθόντες αὐτόθι νὰ μὴν τολμῶμεν ν' ἀναφέρωμεν ὅτι εἴμεθα Ἕλληνες! — ἐπομένως, ὁ Ἀγγινοῦστατος Ζωγράφος μας ἐφρόντισεν ἐν Κωνσταντινουπόλει μίσην τοῦ Ἀγγλικοῦ τοῦ Γαλλικοῦ, καὶ τοῦ Ῥωσικοῦ πρέσβεως, νὰ ικανοποιηθῇ, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, δι' ὅσα ἀνόμως ἀκρίτως, καὶ ἀπανθρώπως ἔπραξεν ὁ Διοικητὴς

„ γιάννη καὶ τὰ κοπέλια „ ἐκ μέρους τοῦ πιστωτάτου φίλου τῶν ἁλλήνων κριγγιπὸς Μετερονύχ.

Βόλου εἰς τὰς ἐνδόξους ὑπουργικὰς του ἡμέρας, εἰς τὴν αὐτόθι Ἑλλ. ὑποπρόξενον, καὶ ἴσως γρήγορα, θὰ κάμη γνωστὴν τὴν ἐνδοξὴν ταύτην ικανοποίησιν διὰ τοῦ ταχυδρομοῦ του! — ὁ Κ. Ζωγράφος δὲν φθάνει ὅτι εἶναι διπλωμάτης Μέγας, καὶ ἤξεύρει νὰ συστῆναι Μ. ἐπιτροπὰς, νὰ υπογράψῃ τὴν διάλυσιν τοῦ Ἑλλ. στρατοῦ, νὰ φιλῆναι ἐμπορικὰς Συνθήκας, νὰ υποχρεώσῃ τοὺς ὑπηκόους τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Ὀθωνος! μὲ ἓνα του μόνον λόγον εἰς ποινὴν ἐγγυήσεως δρ. 50,000. ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις εἶναι καὶ ἰατρός ἀριστός! διὰ τὴν ἤξεύρει νὰ δίδῃ πκασιφόρτια διὰ τοὺς πλανήτας! ἰδοὺ ὅποσοι ὠφίλησαν τὰ ἔξοδα τοῦ ἀειμνήστου Ζαήμη κτλ.

Ὁ Κ. Ζωγράφος ἀπὸ μόνον τὴν ἰατρικὴν τὴν τέχνην ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκέρδισεν ἀριστὰ μιλιοῦν α, καὶ θὰ κτίσῃ ἐν Σαράγι, μὲ ὕλην δρ. Ἑλληνικῶν, διὰ νὰ δέχεται τοὺς ἀγάδας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τὴν (ὡς λέγει) ἀπ' αὐτοὺς γνωρίζει τὴν ὑπαρξίν του, διακρινόμενος σήμερον ἀπὸ πτωχὸς πάμπτωχος, ὅπου ἐγεννήθη εἰς τὰ Μυλωνοχώρια τῶν Κολαβρῦτων ὁ πλουσιώτερός τῶν ἐν Ἀθήναις, ἰδοὺ προκοπή!!! καὶ δὲν εἶναι ὡς ὁ ἐνδοξὸς Μαυρομιχάλης, ὅστις ἀπὸ ἡγεμῶν τῆς Σπάρτης, κατήντησε νὰ μὴν ἔχῃ ἡδημίαν οἰκίαν, διὰ νὰ ἀκουμβίσῃ τὴν γηραιὸν του κουφάρι τὸ ὅποιον παρέλυσαν αἱ περιστάσεις τοῦ πολέμου καὶ τὰ ὅποια τῷ συνέβησαν κατὰ κεφαλῆς, εἰς τὰ κάθυγρα κατώγεια ἀπειρα δεινὰ, καὶ τελευταῖον οὔτε καλύβην ν' ἀκουμβίσῃ τὰ ὄρφανὰ τῶν τιμῶς πεσόντων ὑπὲρ τοῦ νόμου καὶ τῆς πατρίδος πολυαριθμῶν

συγγενῶν του, μήτε τέλος πάντων ὡς ὁ ἥρωϊς Κολοκοτρώνης ὁποτέ ἀρχιστράτηγος τῆς Ἑλλάδος, ὅστις θὰ δώσῃ τὰ κώλα ἐντῆ ἐρήμῳ ἐπάνω εἰς τὴν ψάθην καὶ εἰς τοὺς βρέχτας τῶν Μπαυαρέζων (ἀ) ὡς ὁ ἀοίδημος Ζαήμες, — Ὄταν οἱ βαυαρέζοι ἔρχωνται μετ' ἐσχιγμένα βρακιά εἰς τὸν Κῶλον καὶ ἐνὸλίγοις διαστήμασι, κτιζοῦν ὀσπήτια μεγαλοπρεπῆ ἀγοράζουσι ὀχήματα λαμπρά, λαμβάνουσι εἰς προικοδοτήσεις τοὺς πλέον καλητέρους ἀγροὺς καὶ ἐλαιῶνας, καὶ ἐν λόγῳ ἀποκτοῦν διὰ τῆς προκοπῆς των ὅσα δὲν ὄνειρεύθησαν εἰς τὴν Παυαρίαν των.

— Ὁ Κ. Ζωγράφος ἔχει καὶ ἄλλα φυσικὰ προτερήματα δηλ. εἶναι φιλόπονος ἐπιμελής, ἀρροισιμένος εἰς τὰ καθήκοντά του, ὥστε ἕνεκα τῶν σπανίων τούτων προτερημάτων του, δὲν λαμβάνει καιρὸν νὰ ἀκροασθῇ τινα τῶν εἰσερχομένων αὐτόθι Ἑλλήνων, καὶ ἂν κανένας αὐθάδης διαφθεῖρη τὴν προσοχὴν τοῦ καππὶ κίχχαγιά του! καὶ ξεγλυστρίσῃ, εἰς τὴν ἰατροεξοχωτητά του! ἠξέυρη, (ὅχι ὅμως μετὰ τὸ φυσικὸν του ἀγέρ... καὶ μετὰ τὴν ἐπιλήψιμον... του φαντασίαν) νὰ τὸν ξεκομπίζῃ μετὰ τὸ «δὲν ἔχει καιρὸν νὰ «τὸν ἀκούσῃ» — Ὁ Κ. Ζωγ. διὰ νὰ βεβαιώσῃ τοὺς Ἕλληνας ὅτι τοὺς ἀγαπᾷ καὶ ὅτι θὰ ζήσῃ ἄλλους 65 χρό-

(ἀ) Παρατηρητέον ὅτι οὐδεὶς ἀπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἠδυνήθη νὰ κτίθῃ μέχρις ὥρας οὐδεμίαν καλύσθη, ἐνῶ ὅλοι σχεδὸν οἱ τυχοδιώκται παυαρέζοι ἐκτῆσαν ὀσπήτια μεγαλοπρεπῆ μετὰ αἵματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

νοὺς (καλήτερα νὰ μὴν ξημερ!!) διὰ νὰ φτιάσῃ καὶ ἄλλας συνθήκας ἐπιλιτμιῶν ὥστε τὰ κλιὰ του νὰ μὴν ἀλάξωσι διόλου τὴν μορφὴν των. ἂ! ποῦ νὰ τὸ ἔξευρεν. ἦ.
 Ὁ Κ. Ζωγρ. κατάρθωρε διὰ τῆς ἰκανότητός του βέβαια! νὰ τιμηθῇ μετὰ διάδοξα ἀριστεία (ἀ) καὶ νὰ ἰδῇ ὡς ἐκ θαύματος εἰς τὸ στῆθος του, τὸν Στκαυρόν, τὴν ἡμισέ-

(ἀ) Ἄς μᾶς συγχωρηθῇ ἀπὸ τοὺς κυρίους ὑπαλλήλους παντὸς ἔθνους, νὰ παρατηρήσωμεν ἐν ἀδικον, πολὺ μέγα τὸ ὅποιον συμβαίνει πολλάκις καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ βασιλεῖς!

Οἱ ὑπάλληλοι εἶναι ὑπηρεταὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς κυβερνήσεως, ὥστε εἶναι ἄνθρωποι λιοφετζίδες, καὶ ζῶσι ἐκ τοῦ λιοφέτων, δηλ. ἀπὸ τὰς 200, 300, 500, 700, 1,500 καὶ ἐφεξῆς ἕως 6,000. ποῦ λαμβάνωσι κατὰ μῆνα, ἀπὸ τοῦ ἰθράτως τοῦ πτωχοῦ, τοῦ δυστυχοῦς, καὶ τυφλοῦ ὄχλου!

Διότι τὰ νόμιστρα, τὰ τριτοδέκατα, τὰ χαράτσια τῶν σκύλων, τῶν γουρουνίων, τῶν ἀγελάδων, καὶ ἐφεξῆς ἕως τῆς κότας συγχωνεύονται εἰς τὴν καταβόρυα τῆς ὑπαλληλικῆς, μισθορπαξίας! καὶ μ' ὅλα ταῦτα δὲν ἀκούεται ἄλλο ἀπὸ τὸ στόμα των παρά ἀχαριστία, καὶ μάλιστα ὅταν τις κριμνησθῇ ἀπὸ τὴν θέσιν του τοῦλάχιστου δύο μῆνες, φωνάζει, τζιρίξει, κλαίει, ὅτι δὲν ἔχει λεπτόν ἐξελέγχει τὰς πράξεις τῆς κυβερνήσεως, καὶ τελευταῖον σκάζει ἀπὸ τὴν πικρανίαν του ὡς ὁ φιλότιμος Ἀξιότης! διατὶ ὅλ' αὐτὰ; ἀ.) διότι ἐμαθε τρεφόμενος ἀπὸ τὰ αἵματα τοῦ λαοῦ νὰ ἐπαναπαύεται κομποῦζων καὶ ἐν κακίᾳ καυχόμενος, καὶ ὡσεὶ ξηρὸν ἔκονιμένον ποιούμενα θόλον καὶ πονηρίαν, κατὰ τοῦ πολίτου, καὶ ἐργαζόμενος ὅλην τὴν

λινον, τὸς ἀστέρας, ἀλυσίδας χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς, ταμ-
βακοθήκας πλουσίας καὶ τὸ ἔνδοξον ἰφταχάρι του τὸ
ὁποῖον δὲν τὸν κατατάττει εἰς τὸν χορὸν τοῦ Ἀντακίδου,
τοῦ Ἰούδα, καὶ τοῦ Ἀστυμάκητιῦ φίλου του!

ἡμέραν τὴν ἀνομίαν του, - καὶ β.) διότι δὲν ἔχει πόθεν ν' ἀρπάξῃ
διὰ τὴν φάγην ἀρχοντικᾶν, νὰ πῆ Βασιλικᾶν, νὰ καθίσῃ λαμπρᾶ, νὰ
ἐνδύθῃ μεγαλοπρεπῶς, κ' κ' κ' ἰδοὺ ἐνέγει τὸ ἱστορικὸν τῶν ὑπαλ-
λήλων, ἀλλ' ὡς πρὸς αὐτὰ ἴσως ἔχουσι τὸν λόγον τους οἱ Κ. Κ. ὑπαλ-
ληλοι διότι πιθανὸν νὰ μᾶς εἴπωσιν ὅτι οὕτω τοὺς ἔμαθον οἱ φανα-
ριοτοπανιστοὶ καὶ οἱ συγχωνεύσαντες ἐκ συμφώνου τὸ νικο-συν-
ταγματικὸν σύστημα καὶ ἐγκλιποθέντες τὸ ψυροκαίριον καὶ
τὸ μισορθόδοξον! καὶ τὸ μετ' ἐπειτα ῥιτζιον, λούλιον, καὶ
τὸ βάσιον ἀλλ' ἂν οἱ Κ. Κ. ὑπάλληλοι ἔχουσι τόσας καὶ τόσας
ἀμοιβὰς, ἂν οἱ εἴμεθα ἀναγκασμένοι παρουσιαζόμενοι εἰς αὐτοὺς
διὰ παραμικρὰν ὑπόθεσιν μᾶς νὰ στεκώμεθα ἐμπροσθέν τους μὲ
τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας, ὡς ὁ Χριστὸς ἐμπροσθεν τοῦ Πιλάτου, καὶ
ὁ Ῥήγας ἐνώπιον τῶν Αὐστριακῶν. Εἶναι δίκαιον λέγομεν
ὥστε οὗτοι νὰ στολιζονται καὶ μ' αὐτὰ τὰ βασιλικὰ παρῶματα;
αὐτὸ δὲν τὸ συγχωρεῖ, οὐδ' ὁ Θεὸς οὐδ' ὁ διάβολος,

Διὰ τοῦτο οἱ βασιλεῖς δικαιοσύνην ποιοῦντες ἦσαν δίκαιον διὰ
νὰ ἐκδύσωσιν πάντα κηρῆκα ὑπάλληλον νικιστί, εἰθόντα εἰς τὸ
ἔθνος του, ἀπὸ αὐτὰ τὰ στολίδια, καὶ νὰ τὰ μεταδόσωσιν, ἐν τᾶ-
ξει, εἰς τοὺς πολίτας πρὸ πάντων εἰς τοὺς ὑπερμαχίσαντας
ἐν περιστάσει πολέμου ἢ εἰς ἄλλια ὁποῖα δῆποτε κρισίμους περισ-
τάσεις ὑπὲρ τοῦ νόμου καὶ τῆς πατρίδος των. - ἐπομένως νὰ θε-

Ὁ Κ. Ζωγ. δεῖς εἶναι γέννημα τοῦ Ῥεκουμιῦ ἀλλ'
ἀνθρώπωμα τῆς... διότι ἀνεχώρησεν ἐπταετῆς ἀπὸ τῆς

θάσι, καὶ εἰς τοὺς τιμίως ἀγωνιζομένους ἤδη, ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ
Συμφέροντος καὶ διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν πραγμάτων. Ἐνοοῦμεν
τοὺς καθηγητὰς τῶν πανεπιστημίων, καὶ γυμνασιάρχας τῶν Γυ-
μνασίων καὶ ὀργανοτροφίων, οἵτινες θεοτάκοντες σοφίαν, ελευθε-
ρίαν θρησκείαν ἠθικὴν, κ τ λ. κ τ λ. λαχάνει πολλάναις, (ὡς μηποτ-
ῶφελον) νὰ ἐξορισθῶσιν εἰς τὰ κάθυγρα κατῶγια, καὶ εἰς τοὺς
Μενδρεσέδες.

Τοὺς Δημοσιογράφους, οἵτινες διερμηνεύσαντες τὰς εὐχὰς τοῦ
χυδαίου ἔχλου πρὸς τὰς κυβερνήσεις των καὶ προτρέποντες
αὐτὰς εἰς τὴν εὐθείαν ὁδὸν ἀφ᾽ ἧς ἀπεπλανήθησαν, καὶ εἰς τὸ στά-
διον τῆς θύξης! ἀνευ κηρῆνων ξένων ἐπὶ κεφαλῆς. ἀλλὰ ἐντίμων
πολιτῶν καὶ ἀποθεθεγμένων τιμίως Ἀγωνιστῶν των ὑπὲρ τῆς πατρί-
δος ἐξελέγχοντες τοὺς πωλητὰς καὶ ἀγοραστὰς τοῦ ἔθνους των, καὶ
αὐτοὺς τοὺς ἐπικαταράτους καὶ τριτανάθεματισμένους προδοτὰς
τοῦ θρόνου· καὶ στηλιτεύοντες καταχθονίους συνθήκας· εἶναι
ὑπόχρεοι νὰ παρακαταθέτωσι ἀριστὰς χιλιάδας φιορίνια, καὶ νὰ
ὑπακούουσι εἰς κάθε φύλου πίδημα, εἰς τὰς προσβολὰς τῶν δημοσίων
κατηγόρων· καὶ ταυτοχρόνως νὰ καθυποβάλλωνται εἰς δύο ποινὰς,
τουτ' ἔστιν εἰς ἠλικίαν καὶ ὕλικήν. - Τὸς δικηγόρους οἵτινες κατὰ
τὴν Αὐστρίαν, ἂν καὶ νομίζονται ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως, πλὴν
οὐδαμῶς φέρουσι χαρακτῆρα ταιῦτον, διότι δὲν εἶναι ἀσφαλῆς οὔτε
ἢ ὑπαρξίς των, οὔτε ἢ προσωπικῆτων ελευθερία τὴν ὁποῖαν πᾶς
δικηγόρος, εἰς ὁποιοῦδήποτε ἔθνος, ἔπρεπε ἀναντιρρήτως νὰ χαι-
ρη, οὔτε κανὲν σχεδὸν ἐκτῶν προσόν των τοῦ δικηγόρου· διότι

πατρίδα του ἐνφανεπανήλθεν εἰς τὴν 1824 — 25. ἄνευ κουρε-

συμβιβάζεται, πρὸς Θεοῦ, ὁ δικηγόρος εἰς ἑνὸς νὰ καλῆται ὑπάλ-
 ληλος· ἐξετέρου νὰ πληρῶνῃ ἐπιτηδεύματα ὡς ὁ Σκητοτόμος; δύο
 ἄρα ἐναντία παρατηροῦνται ἐνταῦθα, καὶ ὅτι τοῦ πρώτου ἡ ἐλευ-
 θερία εἶναι ἀπερίριστος, καὶ τοῦ τελευταίου τὸ ἀνάπαλιν, διότι
 ὁ Σκητοτόμος ἐργάζεται ἀνεξετάστως ὅπως καὶ ὅπου θέλει καὶ ὁ δι-
 κηγόρος ὅπου ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης τὸν διατάττει, μάλιστα τὸν
 μετακομίζει ἀπὸ τοῦ ἑνα μέρους εἰς τ' ἄλλο, ὡς κοῦσί· καὶ ἐπομένως
 ἂν ἐκφρασθῇ ἐλευθέρως καθυπεβάλλεται εἰς διπλὰς ποινάς. Ἐν εἰ
 τῶν δύο ἢ πρέπει ὁ δικηγόρος νὰ χαίρῃ χαρακτῆρα πολιτοῦ καὶ νὰ
 δύναται ἐργαζόμενος ὁ ποῦ θέλει νὰ ἐκφράζεται τὰ δίκαια τῶν πελα-
 τῶν του ἄνευ δισταγμοῦ καὶ κινδύνου· ἢ τὸ ἀνάπαλιν. Ἄλλὰ ὑπάλ-
 ληλος ὢν, εἶναι πάντῃ ἀνάγωγος νὰ πληρῶνῃ ἐπιτηδεύματα ὡς
 ὁ Σκητοτόμος· διότι ἡ ἐξαίρεσις αὐτῆ διὰ νὰ πληρῶναι ἐπιτη-
 δεύματα, ἀπὸ τοῦς ὑπαλλήλους μόνον οἱ δικηγόροι, εἶναι, οὐχ ἕτ-
 του προφανῆς ἐξυβρισις, καὶ αὐτόχρονα καταπάτησις μιᾶς
 ἱεροτάτης ἀρχῆς, ἣτις δὲν ἔπρεπε νὰ κυβέσεται. ὅθεν διὰ νὰ θε-
 ωρηθῇ δίκαια ἢ τιαύτη ἀρχή, πρέπει νὰ καταθέσῃ πρῶτον ὁ ἐπὶ
 τῆς δικαιοσύνης, τὸ νόμισμά του καὶ ἐφεξῆς μέχρι τοῦ τελευταίου κλη-
 τῆρος· καὶ ἂν μᾶς ἦτο συγχωρημένον ἠθέλαμεν παρατηρήσειν ὅτι καὶ οἱ
 δῆμοι αὐτοὶ καθὼ ὑπάλληλοι, τῶν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῶν
 πρέπει νὰ πληρῶνωσιν καὶ αὐτοὶ τὸ χαρατῆζι.

Ἵποσχόμεθα ὅτι εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν θέλομεν πραγματευθῆ
 κατὰ τοὺς κανόνας τῆς νέας ἐπιστήμης σπουδαιότερον εἰς τὸ περὶ
 χαρακτῆζων, καὶ ἀριστεῶν διὰ νὰ ἀποδείξωμεν εἰς ποίους σκοπέ-
 λους ὑποπίπτουν αἱ κυβερνήσεις.

μένον πρὸς, ὅτι, τὸν ἐδέχθη ὁμικκρίτης Ζαήμες, μετὰ
 τοῦ Καν. Δεληγιάννη, καὶ τοῦ ἐπλήρωσαν τὸν ναῦλον του,
 καὶ ὅτι ἄλλα ἐχρῶσθησαν εἰς τὸν ἐκ Στεφανίτζης Κ.
 ΓΚαρίου, ἢ ἢ ἄλλοι εἰς τὸν μὴ τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τοὺς ὀφ-
 γιάδας τῆς Δακίς οἵτινες πληρώνουσι εἰς τὸν Κ. Ζ.
 ἀνὰ 16 σράτζικα ἐπίσειως διὰ τῶν κλεφτικουχλοῦ-
 ζιδῶν, βροντοκκουλαρίων, τυρολιωτοπολιτῶν καὶ
 προδότην Γεωργατῶν, καὶ εἰς τὴν ἐνδοξοῦ Συνθήκην
 τοῦ ὅπου δὲν εἶναι τοιοῦτος, ὁ Κ. Ζωγράφος εἶναι ἀνθρω-
 πος τῶν ἀρχῶν καὶ μιλῶντι ἕτατα εἰς τὰ διπλωματὰ
 του (ὡ; εἶπεν ὁ ἴδιος;) ἐνέχ. . . εἴτινα ἔδραοι ἐν Τρι-
 εσφῶ κατόρθωσι νὰ μετῴλη ἀνεμοτοδιστω; καὶ ἀνοξέτῃ-
 σος; τὸν κίτρον, ἐν Νευπλω, ἐν Αἰγίνῃ, ἐν Ἄρ ει, ἐν Κορίνθῳ
 ἐν Τριπλίτι, καὶ ἀλλοῦ εἰς ἐπαχὴν καὶ ἠνκατεμκστ ζε-
 το ἢ πολίστο ο; Ἑλλάς ἀπὸ τῶς ψευδοῦταιροῦς τῶν ἰωαν-
 νίνων καὶ Κρεβδίρων! ἐπομένως; ἔχει καὶ ἄλλα ση-
 μαντικὰς ἐκδολεῦσαι; πρὸς τὸ ἔθνος; α) εἶναι
 ὅτι περὶ τὴν 1827 ἐχρῶσθησαν γραμματεῖς ἰδιώτεροι;
 τοῦ ἀνεμῆστου Μπαζανδῆ Γεωργάκη, τὸν ὅπου ὄν ἀφῆρ-
 πκτιν ἢ σικκρὰ αὐθροστῖα ἀνελευθέρων ἀνδρῶν καὶ τὴν
 Γκρῶζι τοῦ Κόυτς Αἰγρουτίνου ἀρπτος, ἀνόμως, καὶ
 ἀδικάτως; — Ὁ Κ. Ζωγράφος; ὁ πῆγρψ; μὲ τὴν μικρ. .
 χερὰ του τὴν διέλυσιν τοῦ Ἑλλην στρατοῦ! καὶ ἠγέρθησαν
 αἱ ληστοὶ ἀπὸ τοῦς ἀδικηλίνταις, ἐπίσης καὶ οἱ ἀντρο-
 σαν; πλὴν ὁ Κύριος Ζωγ. ἀπῆλοξετι ὅτι εἰς τὸν θρί-
 αμῶν αὐτὸν εἶχε καὶ συντρόφους βαδχοῦς. Κολασμ. . .
 νὰ ἦσαι Ζωγράφος μὲ τὰς πράξεις σου!

Ἰδού τὸ μέρος ἐκ τῶν ἀπείρων κατορθωμάτων τοῦ ἀνδρός· ὅστις ἂν μᾶς ἐπλήρωνε τὸ χαρτί καὶ τὴν μελάνην ἢ τοιλάχιστον ἂν μᾶς ὑπέσπετο συμβουλευτικῶς ὁ κύριος Ζωγράφος, ὅτι δὲν θὰ εἶπῃ τὸν Κ. Τυπάλδον, νὰ μᾶς σύρῃ μὲ τὴν μελάνην ψῆρον τι, εἰς τὴν Μενδρεσσέ, ὅπου ἀροτροιάσθη ὁ Μάρτυς τοῦ τύπου Σοφικάνπουλος, τῷ ὑποσχόμεθα ὅτι ἠθέλωμεν ζωγραφίσει ἀπάσας τὰς δικαιοκριμίας ἀρετὰς του! μὲ χαρακτηρισ ἐρογλυφικούς εἰς 10,000, περίπου φυλλάδια, τὰ ὅποια ἠθελεν εἶσθαι τὸ σχολεῖον παντὸς Ἑλλήως!

Τῆ ἀ. Μαΐου 1840. Ἐξ Ἀθηνῶν.

Ο ΑΙΩΝ, ΚΑΙ Η ΑΘΗΝΑ.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους οἱ Κ. Κ. συντάκται τῶν ἐφημερίδων τούτων εἰς τὴν τῶν φύλλων τῶν κατ' ὄν κενόν αἰ καταστρεπτικαὶ βάσεις τῆς ἀποτροπαίου συνθήκης ἦσαν ἐν τῷ σκότει ἀπένειμον εὐχὰς ἐνθέρμους εἰς τοὺς Κ. Κ. Μαντζουράνην καὶ Ἀργυρόπουλον » ὅτι τὸ μέγα τὸ λαμπρὸν καὶ περιφανὲς τῆς Ἑλλάδος πλεονέκτημα προσεκτίθη διὰ τῶν συνεργειῶν καὶ προσπαθειῶν τῶν εἰρημένων εἰς τοὺς δημοσιογράφους τούτους ἀποτεινόμενοι παρατηροῦμεν ὅτι διὰ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος, διὰ τὴν ἀγάπην τῆς φίλης μας Ἑλλάδος, διὰ τὸν Ἀρτιπαγέντα θρόνον τοῦ Ὁθωνος τοῦ ὁποίου ἡ ἐγκαθίδρυσις ἐθεμελιώθη μὲ τὸ πο-

λιτιμώτερον τῶν Ἡρώων μας αἶμα, δι' αὐτὰ λέγομεν ὅτι ὁ ἐλεύθερος Ἕλληνας καὶ ἀληθὴς πατριώτης δὲν πρέπει νὰ παραβλέπῃ τὰ γενικά τῆς πατρίδος του συμφέροντα, οὔτε διὰ τὴν φιλίαν τοῦ ἐνός, οὔτε διὰ τὴν κακίαν τοῦ ἄλλου. ἡ σημερινὴ περίστασις τῆς Ἑλλάδος τὸ ἀποτρόπαιον συμβεβηκὸς τοῦ Ἑλλήνος δὲν εἶναι στοιχεῖα ἀπλὰ ἀλλ' εἶναι στοιχεῖα σύνθετα, εἰς τὰ ὅποια καὶ ἐνήργησαν καὶ συνετέλεσαν καὶ χεῖρες καὶ μέσα πολλῶν, καὶ νομίζομεν ὅτι ἡ παρούσα περίστασις ἀπαιτεῖ ἀνάπτυξιν παρὰ πώποτε!

Ὅθεν μὴ γενῆτε κύριοι Δημοσιογράφοι ἐπίσκοποι ἐπὶ τῶν ὁποίων δημοσίως ὑπεσχέθητε χρεῖν, μὴν καταδεχθῆτε νὰ μιανθῇ τὸ ὑψηλὸν τοῦ δήμου βῆμα ἐπὶ τῆς περιωπῆς τοῦ ὁποίου ἐδρεύετε!

Τὸ Σεβαστόν κριτήριον τῆς κοινῆς γνώμης θέλει ζητήσῃ λόγον τῶν πράξεών σας, ὁ δὲ μέγας τῆς ἱστορίας διδάσκαλος στέκει ἀπέναντι προσεκτικώτερος μὲ τὸν κόλαμον εἰς χεῖρας διὰ νὰ ζωγραφίσῃ τὸ τερπνόν, τὸ ἠθικόν καὶ σοβαρὸν τῆς ἱστορίας μάθημα, παραδίδων αὐτὰς εἰς τὰς ἐπερχομένας γενναίας πρὸς τιμὴν ὑμῶν τῶν τιμίως ἐνισχυόντων τὰ ἔθνικα τῆς πατρίδος συμφέροντα, καὶ αἰώνιον αἶσχος ἐκείνων.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

— Π Α Μ. Εξέλωσε τους Πατριείς από τρεις ελιθριωτάτες δικαστικές Μάστιγας. — Ήμεινον ό ταμίαις.

— Ο Βασιλεύς μας, και ή χροιά όφρυτος βασιλισσά μας εύχρηστίησαν τά μέγιστα από την περιοδικών εν Ηλοποννήσση, — πρέπει να εύδοκίωσιν εις την ανέριπιν των σχολείων όπου έπυρόβληθεν ό Ήραχίμ και οι μετέπειτα Νέγκας. . κ τ λ !

— Ο Μοίος και ή Φωνή της Ελευθερίας, εκήμνισαν τον ύπουργόν των χαρατζίων εν Δακίη Κ. Ζωγράφον — οι δε Σεμιτιώται κατέτριψαν την ληστειάν άμα άέγνωσιν την Ελληνικήν Σάλπικα, ως εν βοπή όφθαλμύ, ενή ό Διλιγώργης με τά πυλόμενα μεταθιατικά του και με τους ύπερόργους μισθούς του δεν έλυται ούδε μύτην κλέπτου πού άξίονου τά ζουλούμια !

— Ο Τουρκογλύπος Αργι... όστις έμεταχειρίσθη δια τά θεμιτά και άθίμιτα μέτα όμοιά με τινας της εν Κωνσταντινούπολει Ελλ. πρεσβείας συνομήτως του δια να γέλωσιν τον άμύλλον Ζωγράφον να πωλήσθ δια της Συνθήκης της 3 Μαρτίου τ. ε. τους Έλληνας, έκαθε τά επίχειρα της κακίας του από τον κλειέν Όθωνα μας, τί ώρνήσθην ήπτώσις ενός ή και δύο πάτα καταχθόνιος συμμορία πρέπει να εξακιώνεται καθ' ολοκληρίαν.

— Ο Κ. Αργυρόπουλος αν εξώσθη από την θέσιν του παρηγορητά με τους δύο γυναικαδέλφους του με τον κουμπάρον του Σιέν - Σαββα, με τον έπιστήμιον του και έγκάρδιον φίλον Μαντζουράνη με τά καλοίθα προγονόπουλά του ίδιου, και με τά όποια άπάλαυσε νικηρσία αύτόθι, Φαναρισίσει!, όλοος κι αν έγράμισε, και άλλαξεν την μορφήν του, ούδε την γνώμην έλλαξεν ούδε την προκλήπν του. ,,

— Αί εύχαι του άγιου Πικνούων εξίτεσαν εις τας δχθας του Δουναδίου εις τον εν Γαλατζίω άνεμόν του Ξίνο — Ποθη. όστις δια της προτροπής του ταδλακπα τουτου παρικινείται ν' αφήσθ την σύζυγόν του διότι μορίζει εν τυγκνείας και να λάθη μία φαναριστοπούλαν Δυστηγία σου Ελέγκο, τί σού έμελε να πάθης από τον πρώτου σου άνεμόν, σε έγέλασε, σε έλιφευ εν μετονυκίη σε έμβαρκάριτεν εις τά καράβια, σε έβθιρε τά πλούτη σου και τώρα άπόνω; και άπαθρόπως ζετεί να σε άφήσθ, ύπομηνή ταλαίπωρος και ελθί να άκτηκτεύσθ !

— Ούτε Τούρκος ούτε Ρομαίος, επικράθη τόσον δια την άποτυχίαν της Ζωγραφιδείου Συνθήκης όσον όλογοκρίτας τινών έφημερίδων της Σύρονος Κί Θ Ξίνης του όποιου τας μεγαλας άρετάς θαυμάζοντε; έ παινούμεν, — λέγουσιν ως θετικόν ότι όσα πανηγυρικά έγράμια έβλεπεν ο Ίωυκάς παρατηρητής και ή Αμαλθεία ήταν έργα των χιρών αύτου, και του Κ. Μαντζουράνη. εϋτε του πατριωτισμού των.

— Ο Βασιλεύς της προόδου, κίτζει εκ νέου τό κρημισθίν όσπητιόν του παρά των Βαβαρέζων, ά; προσέχη να μην βρουκολακίση ό Αξιώτας..

— Ο υιος ποιητής της Ελλάδος Κ. Α). Σεύτζος του όποιου ή Γόμινος Μούσα, άρπτεν έρωτα εις πιατό; Έλληνας καρδίαν, μαυθάνομεν ότι έμμεν Ίμάμης εις την Κωνσταντινούπολιν, — κάλλιο Ιμάμης εις τον Μενκρέ, παρά περιπλανώμενος εις τον Μεδρετέ.

— Μυθάνομεν ότι ό έμ. γεωργικτάς έθραβεύθη από τον Σουλτάνος συνεργίη του Κ. Μαντζουράνη δια τας κατά καιρούς προσοσίς του κατά των Ελλήνων με ένα μικράκι ίφτιχάρι, ό Κροϋν πρέπει να λάβθ μεγαλύτερον.

Τοιούτου είδους ἱερτηχάρια περιμένει ἀκόμη δύο ὁ Κ. Ζωγράφος· τὸ ἐν βίβλικα ἀνήκει εἰς τὸν κύριον Ἰόζε.

- Ο ἐν Ἰασίῳ χωρικτῆς τῶν Ἑλλήνων Κ. Μάνος ἐκατηγορήθη πατόκορρα, δὲν θλάπτει τὰ μπειζικυδοπούλα τὸν ἐσυμβούλευσαν νὰ διασκεδάση ταύτας μὲ τὴν πυρλίτησί του, ὅπερ καὶ ἐγένετο· τί ὠραῖον Στρατήγημα!

-- μανθάνομεν ὅτι ὁ Κ. Σακελλάριος ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ Πρόξ. Ἑλ. ἐξ-ἴλε ἕκ σάκκου θυμιάμα κύτριον εἰς τὸν λακιδάουτικὸν τὰ ἐξ ὠτερικὰ Μπειζαντάκους, τοιούτου είδους θυμιάματα ἐθαψαν τὸν μακκ-ρίτην Ζωγράφον· ἔπειτα λοιπὸν καὶ τούτους.

- Ο Βαβάρος ὁποῦ ἐπιχειρήσθη νὰ ἀνοίξῃ τὰ φορέατα τοῦ Πειραιῶς, μολοντί ἐφαγε τζαφλατικῶς ἀρετὰς χιλιάδας ἀπὸ τὸ πτωχὸν μας ταμειὸν, - δὲν ἤρανε ἀκόμη οὔτε κορφήν οὔτε πᾶταν.

- Εκεῖ ὁποῦ ὀλαὸς εἶναι σύμφωνος, δὲν φοβεῖται ζυγὸν εἰς τὸν τραχηλὸν του.

- Εἰς τὰς στενὰς καὶ περιορισμέναις πολιτείας δὲν συμφέρει οὔτε ἡ μοναρχοκρατεία οὔτε τὸ σύνταγμα ἀλλὰ τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα.

- Οσοὶ φωναζοῦσι Σύνταγμα! Σύνταγμα! καὶ δὲν εἰπακούονται πρέπει νὰ ζητήσωσι τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα· ἄλλως λογιζοῦνται εὐνίκμοι καὶ ἀνόητοι.

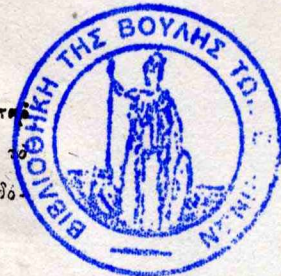
Ο Ἰατρός τοῦ Βισιτέως ἔσκαψε τὸν κόλον του εἰς τὴν περιουσίαν του ἐν Πελοποννήτῳ, καὶ τὸν ἔχασαν δύο ἡμέρας ξεκουραζόμενον! Ἰδοὺ ποῖοι ἔλαβαν νὰ μᾶς φυλάξωσι τὴν Ελλάδα!

- Ο Βούργαρης Χατζὴ Χρήστος ἐνουπιώσθη ὅτι ὁ φονευθεὶς πατρὸς αὐτοῦ θηριωδῶς καὶ ἀπανθρώπως Ἀριστ. Κουβαρῆς ἐθροικολόμισε τὸ αἷμα τῆς ἀθρότητας· βιά ἐν δικασίῳ, ἥτις πρέπει νὰ γινήῃ πρὸς δόξαν τοῦ θρόνου, καὶ τιμῆν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως!

- Ο Ἀσημάκης Σεργόπουλος ἐξιδιωθεὶς τῆς διὰ θίου καταδίκης του κατ' ἐπίεικον τῆς Α. Μ. ἔλθε πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν παιδιῶν του συναγωγιστῶν καὶ φίλων Σ. Σοφῆ καὶ προκοπ. Δημητράκοπούλου ἐποῦ καὶ ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ δευτέρου διὰ νὰ ἐπισκευθῶν τὰ πρῶτα των λιμέρια, Προτοχὴ Θεοχάρη!

- Οἱ Φαναριωτίστικοι ἀποῦ ἐπληροφορήθησαν τὰ ἄλλα τοῦ κύρ Ζωγράφου καὶ ὅτι ὁ μέλλων εἰσεῖν Πρέσβυς Ὀθωμανικὸς εἰς τὴν Ελλάδα φέρει μαζί-του 182, χιλιάδας χρυσοσχοχάβρια διὰ τὰ Φαναριωτίδια, καὶ 223 χιλιάδας φερειζέθες διὰ ταῖς φαναριωτοπούλας, ἐπῆγαν νὰ σιάτουν ἀπὸ τὴν λύσσαν τους μεμψόμενοι τὸν νεοφωτιστὸν των ΖΩΓΡΑΦΟΝ. καὶ ζητοῦντες τὸ λαθὶ τοῦ βαπτύσματος ὀπίσω, ἀντὶ δὲ λαθίου ἐίνυτεψαν νὰ τοῦ εὐγυθίου τὸ πετρεὶ προσφέροντες τὸ νόμισμα τῆς μορτυρίας ὀπίσω καὶ κρυμμάζοντες ἀντὶ τοῦ ἀνάξιου, ἀξίος, ἀξίος παλουκυῦ καὶ κρεμῆλας!

- Ο ταμίης Ἀχλίας ἐστάθη ἱκανὸς ν' ἀποκτήτῃ διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης του 308 στρέμματα γαίης ποτιστικῆς, καὶ 600 ἐλαιόδενδρα· αἱ καταλαλαὶ τῶν συγκορνοτούτων ὅτι ἀπέκτησε ταῦτα ἀπὸ τὰ ποίνητρα τὸν ἠνάγκασε νὰ ζητήσῃ ἐπιμόνωσ τὴν παραιτησί του δὲ, ἔχη πλέον τὴν ἀνάγκην.

- Άν πιστεύωμεν εις τὰ ἀδόμητα εὐρίσκωμεν Ζωγραφιτῆν τῆν ἀλήθειαν ὅτι ὁ κατακτητὴς τῆς Μεσσηνικῆν χρόνου 6, Βαλκόντας Φίλιππος εἶναι ὁμόιος πιστός, εἰς τοὺς κανόνας τῆς θρητικῆς του, διότι ἀκολουθεῖ κατ' ἔχου, ,, τὸ μύχου περὶ πίστεως καὶ πατριδῶν, καὶ προσηλῶν ἐκκατατοίη τούτων. . . καὶ πωληθέντας ἀξιομακίαν Βαβυλῶντος ὡς τετραποδαπὸ τοῦ Γενναίου Σπαρτιατῆς ἀπὸ 10 - 20 λεπ καὶ ΕΒΡΑΙΟΝ, θὰ δημοπρατηθῆ ἐξέπικτος, καὶ ἐκείνη; ὁμοῦ καὶ ἡ σφίκα του!!!

- Ἀδεται ὅτι ὁ Κ. Σαλιτζῆς πληροφορηθῆς τὸς ἀνδραγαθίας τοῦ γενναίου Φίλιππου ἰγνώμοδότης διὰ τὴν τοῦ τριώτου ἀνδραγαθία, ἀλήθειαι καὶ εἰς τὸν δῖο των λαμπρότερος ἀπὸ τὸν τοῦ Κ. Ζωγράφου!

-- Τῆν 27. Μαΐου τ. ε. ἔλαβε τέλος ἡ συζήτης εἰς τὸ ἐνταῦθα πλημμελιοδικαίον τῆς ὑποθέσεως τοῦ Κ. Η. Σούτζου καὶ Κ. Γ. Μωραΐτου -- Ὁ δῖος; μυριθῆς τῆ μυριδικῆς εἴρε τῆν ἐπιτη-
 διότητα καὶ ἐξαιρήθη τὸς δικαστῆς εἰς δύο προσηγουμένα; συζητήτης, καὶ μ' ἑκα ταῦτα τ' ἀταραλειγμάτιστα ἔνδικα μέσα, οἱ κερκονοὶ τῆς δικαιοσύνης; ἔπειταν κατὰ τῆς κεφαλῆς; του.

-- Ἐστάλη τέλος πάντων ἡ πολυθρήλιτος Β. ἐπιτροπὴ ἐν Βουκουρεστῆν προ; ἐξέλεγε τῶν πολυειδῶν καὶ τρο οκτικῶν καταρχήτων τοῦ αὐτοῦ Γεν. Ἑλλ. Προξίου Κ. Κωστακίου Σικελικίου, καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ὑπαλλήλων, Μ. Κουτση, Ἄλ Γεοῦ, ἱμ. Γεωργαντᾶ, Κατὰ συνεπειὰ τῆς τοῦ Κ. Χ. Σακελλοκράτου κατακνήτης καὶ διὰ δαπάνης; πάλιν τοῦ ἴδιου! ᾧ; περιμείνομεν τὸ ἀποτέλεσμα!!!

ἙΚΤΑΚΤΟΝ ΣΥΜΒΑΝ.

Ἡ Ἀγγλοδολοπλοία ἐν Κωνσταντινουπόλει στίνει νέας; πηλίδας κατὰ τῶ Πατριρχείου, ἡ ἀληθίστην εἰπεῖν κατὰ τῶν ὀρθοδόξων, (ἐξ ἰδιαιτέρως ἀλληλογραφίας)